

ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΕΠΙΛΗΝΑΤΟΣ

ΑΔΙΚΟ

ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

άρθρ. 14

Π

Α

ΑΑΑ

(αυτοκτ. οφείλ.)

(πορ. άρ. αδικ.)

299 ΠΚ

(29) ΠΚ (άρ. 14)

(21) ΠΚ (προβ. 14)

(25) (κατάστ. αδικ.)

(30882) (συναινεσθ.)

(367) (δικαιολογ. άρ. 14)

334

εκδοχή αδικ.

συμπερ. που

εξωτερικεύει

τα βασίδια

του δράστη

→ Τα ν.π. δεν εξελίσσονται

→ στοιχείο εξωτερικό → εξωτερικεύει και όχι μόνο η σέξη.

vis absoluta → εξάρτηση από την πράξη.

6)

κίνηση υπό καθεστώς έκτακτης ανάγκης (π.χ. στον ύπνο → παράδειγμα της μητέρας που πνίχνει το παιδί στον ύπνο της)

(στοιχεία του ελέγχου)

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΟΔΕΙΞΗ → Αποκλείεται (προβ. 14) στο νόμο.

299 δ 1

→ 1. περιφρ. εξελικτικές πράξεις (συναινεσθ. στο νόμο).
→ 2. κύρωση

→ Αντικειμ. υποδείξη → εξωτερικά στοιχεία ("όποιος εκδύσει άηλον")

→ Υποκειμ. υποδείξη → εσωτερ. στοιχεία ("πρ. προθέσει")

εξαιρούνται τον άδικο χαρακτήρα υπό την έννοια της αυτίδ. στην έννομη τάξη

αρχικά
άδικο

→ όταν αδίκησιν των αντικειμ. υποδείξεων χωρίς να συντρέχουν άδικοι άρ. 14

→ τελικά άδικο

π.χ. στο 209 → η ύπαρξη ή μη (22πκ) είναι λόγος άρθρου του αδικού
 ↳ όχι αντί. στην έννοια τάξη.

Άρα λόγοι άρθρου → που κατ' εξαίρ. επιτρέπουν την τέλεση του εγκλήμ.

Κανόνες επί πράξεων (299πκ)

- [Πρωτοφ. κανόνας → η απαίρ. ου συνιστά.
- Δευτεροφ. κανόνας → όποιος σκοτώσει → κύρωσι.

Λευ είναι πάντοτε ρητός στο νόμο. Γι' εξαπατάται

Αντίστοιχα επί παραδείξεων (307, 308πκ)

- [Πρωτοφ. κανόνας → πράξη κάτι (π.χ. βωβέ οποιον αυδύν)
- Δευτεροφ. κανόνας → όποιος παραδείξει να βωβέ → τιμωράται.

Λόγοι ΑΡΤΗΣ ΑΔΙΚΟΥ

↓
 Εξαίρ. απ' τον δευτεροφ. κανόνα που ουδισι. είναι και για τον πρωτοφ. κ.

Κατ' εξαίρ. 22πκ όταν είχαμε σε άρνηση (επιτρεπτικός κανόνας) ↳ δεν παρέχει

Άρα η πράξη (δεν) είναι τελικά απορριπτική

ουδισι. έννοια αδικού → αρροσάρα βλάβη του

~~πρόσθετο~~ προστατευόμενου ενδράσ αγαθού.

→ Ο νομοθ. ενέχει αποσταθμιστική επημέριση μόνο αυτές που κατά την κρίση του έχουν ιδιαίτερα βαρύτητα κοινωνική απάξια.

Αρχή υπέρτερου ευρ.Αρχή ελάττωτοςευρ.

(άρουα/βυναινεμ)

→ Επιτροπ. η βλάβη πό/ω
υπάρχει κάποιου ^{υπερτέρου} ~~ευρ.~~→ η αυθεντία της
ευνόρου ταίφα.

(κ)

→ η απορία πτοχί
για προστασία της ζωής
του ίδιου επιτιθέμενου.

π.χ. (25) → κατάσταση ανάγκης

π.χ. ο οραβιάτης που πέδα στη
χιονοθύελλα μπαίνει στο σπίτι

κάποιου (διατάρ. οι υακίς ερίνω) 334 ΠΚ.

χωρίς τη δέηση του ενοίκου προκειμ. να σώσει
τη ζωή του (υπέρτερο ευρ. βλ. η βλάβη του ενοίκου
είναι κυριαιότερη από τη βλάβη
που ανέληξε τον οραβιάτη).(κ) [Θετική διαφώνηση → συντρέχει η αυτίκαρ.
υπόστασι της πράξηςΑρνητική διαφώνηση → ότι δε συντρέχει ηη
(δός) όρως του αδικού.Καταλογισμός → Η ποινή που απαντ. η έννομι-
τάση στο δράστη και τον καθιστά πρω-
τικώς υπεύθυο για την άδικη πράξη του.→ Παράδειγμα το «άδικο δυνάσθαι πράτταν»
ώστε να απομυθεί την πράξη.π.χ. ο Α δε ναυαγιο πνίγεται. Λίγο πιο πέρα
δε βάνδα μόνο για έναν, ο Β σώζεται. Ο Α
πνίγεται το Β και σώζεται.

→ (ΔΕ) υπάρχει λόγος φόβου του αδικού (άρνηση)
→ (Α) αντιτάσσει ότι ~~α~~ απειλούνται υψώ
του. Η έννομη τάξη δε μπορεί να του προσδώσει
(μπορεί)

↓
Δεοντολογ. θεωρία του καταλογισμού → όταν μπορεί
όχι να πράξει αλλιώς αυτός το έκανε.

Καταλογισμός

Βιολογικό	Ψυχολογικό	Δεοντολογικό
ικανότητα προς καταλογισμό (34 πκ)	Υπαυδότητα Λόγος (απρέλεια) (27 πκ)	Α Δίκης Πράξη Διανοητικό Βασίτιο Δυνατότητα Δυσστ. Γοναδιτοπ. Συμπερ. του αδικού. (3182 πκ)
① διαταρ. συνάδευση (πρόθεσ)	② διαταρ. ψυχ. έννοιες	32 πκ

Λόγος: μυδρίσει και θαύει να σκοτώσει αυτόν

→ ο (Α) υπονοείται και σκοτώνει τον (Β). Πάσχει
από διαταραχή και (δε) μπορεί ν' αντιδικήσει
αυτό που έκανε. → ωρ καταλογιστή δόμο ν'
έκαντ. προς αυτόν

339 πκ π.χ. αλλοδαπός από χώρα που το δρ
είναι τα 14 έτη προβαίνει σε ~~ε~~ συνουσία
με ανήλικη 14, 5 ετών.

Είσε μωδν (η) δυνατότ. συνάδ. αδικού;
→ Συμφωνη νομική πράξη 3182 πκ.

σταθ δον επιπρόελα κι αν κατέβαλκε
δε θα μπορούδες να διαγνωσεις ~~των~~
τον άδικο χαρακ της πράξης.

→ Η νομοδογία σχεδόν πάντα απορρίπτει τη
γονόρρη του 3182 πκ.

(Καρναΐδου)

Α ΓΤΟ ναυάγιο

→ πληροί το 299

→ λόγος άρνού δεν υπάρχει

→ έχει → ικανότητα καταδύς

→ δόλο?

→ Συνείδ. του αδικού (μυρία)
ότι ο Β θα πνείσει
και ότι δεν είναι σωστό
να παρὰ το συγινεύει

→ δυσπρόσωπος → δεν
μπορεί να του αξιωθεί
κατά 32 πκ

κατάσταση ανάγκης
που αποκλείει
τον καταδύισμό.

ΟΠΩΣ η έννομη τάξη συγχωρεί και δεν
καταδύει αλλά χωρίς να καταδύει
τον άδικο χαρακτή της πράξης (να επιτρέ-
πει δηλ. την τέλεση της άδικης πράξης).

Ο (Α) σκοτώνει βρισκόν σε άρματα.

β) ανδών. να συζητεί → ηη καταδύεται.

→ Διόκριση άρματα - καταδύισμού

αφίωση δικαιολογίας η διάκριση ανάγκης σε
επί που είναι επιτρεπτό και επί που δεν
είναι οηδή συγχωρείται.

2252 πκ - Άρματα → δικαιούται να αυτητάει
επ όδω άδικης επίθεσης.

στο παράδειγμα του ορέαβατο.

↓
κατά (25) έχω δικ να πηω στο σπίτι σου δι
τι βλάβη που σου προκαλώ είναι μικρότερη
απ' την βλάβη (κινδ. ζωής) που θα υπέστει
εγώ.

② είδυ καταστ. ανά/ρως

→ (25) → άρρω του αδέλφου (υπέρτερο θυμώρον)

→ (32) → οίρη του κατασχερού.
Επικεινείν τον δράστη.

συγκριτική διαφορά

στοίχημα των

2 ευνοίων αγαθών

και βλάβης

αγορά
→ το 25 → είτε το δράστη είτε
οποιοδήποτε τρίτο.
το (Α) είναι αν ποτέ (Β) για να πάει
το δαχτυλίο να βάλει τα φώτα του (Γ)
→ το 32 → μόνο για το δράστη
(ή) γένους συγγενείσ του.

Αντίκες

- Δομή εξετήματος
- Συρροές
- Γενικό μέρος (όδο
- πλ. Ανόρου & Μορτωση)
- Εκείνη (Ειδ. μέρος)
- κατά τους υγείας
- περιουσία, απόρνη
- αέρος & ηθικός) &
- κατά της τιμής

11/3/2019

-7-

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ (46) ΠΚ.

Ο Α πείθει τον Β (ελλείψα καταδογ.) να πυροβολήσει το Γ. Άρα ο Β → 299 ανθρωποκτονία
 → όχι όμως άρσης αδικού
 → και έλλειψη ικαν. προς καταδογ.

46δ1 → ΣΥΝΕΤΙΓΕΙΑ69 ΠΚ → Επιβολή μέτρων αγωγείας.

→ Για ελαττωρ. καταδογ. → αδικία
 σε θεραπευτικό κατόρθωμα.

(372) ΠΚ. → Αντίστροφ. υποστάση → αφαίρεση
 ξένου πράγματος
 (καταλαμβάνει η κατοχή στο πράγμα του
 παλιού κατόχου και ιδρύεται νέα
 κατοχή του αφαιρούμενου).

Άρα ο νόμος αναφορ. κατά 372 → η αφαιρ. για
 παράνομη ιδιοποίηση.

(όχι όμως η αφαιρ. με σκοπό τη χρήση και μετ' αυτής
 επιστροφή. → (μόνο στο 374 ΠΚ για μέσο μεταφοράς).

→ Το τι ήθελε να κάνει ο δράστης κρίνεται κατά τη
 στιγμή της αφαίρεσης. Άρα το άδικο καθορίζεται
και από υποκειμενικά στοιχεία του αδικού
 → σκοπός παράνομης ιδιοποίησης
 (ή όχι).

Στα εγκλήματα σκοπού δεν απαιτείται να
 ολοκληρωθεί ο σκοπός. (→ εγκλημ. υπέρχρους
 υποκαρ. υποστήριξη).

Εγκρίματα υπέρχρεος υποκ. υποτάσσου

-8-

		Υποκ. Στοιχ. Αδίκου
Υποκ. Υποστ.	Δόδος	Σκοπός παραίνουμε ιδίον.
Αντικ. Υποστ.	Ασκήρ. ξένου	
	κινητό πράγ.	

≠

Ανθρωποκτονία



Το έγκλημα θεωρείται ότι συνδέει ήδη με αντέκρουσ. του σκοπού.

Υ.Υ.	Δόδος
Α.Υ.	«όποιος σκοτώσε άλλον».

π.χ. Ο Α έχω βρει τα πάντα του Β του αμαρτωπ. να κρατήσει ευκαιρίας. Μέχρι εδώ δεν πικρ. η ελπίσή χρήση. Στη συνέχεια αποφασίζει να τον κρατήσει. → Ο σκοπός λοιπόν εδώ είναι μεταγενέστερος.

375 ΠΚ → Υπεξαίρεση.

Η κρίση των στοιχείων λοιπόν δεν είναι μόνο ποσοτική αλλά κυρίως χρονική.

216 ΠΚ Πλαστογραφία

ΥΥ	Δόδος	Σκοπός παραπλάνησης
ΑΥ	κατάργηση	
	πλάστο εγγράφου	

και μόνο με την κατάργηση του πλάστου εγγράφου έχω συνδεστεί η πλαστογραφία.

Η παραπάνω χρήση του 216 ΠΚ ε.β είναι επιβαρυντική περίπτωση.

1/3/2019

-9-

→ ΕΓΓΩ ότι κατήρτισε το πλάστο έγγραφο μόνο για να το βλέπει π.χ., πλήρωσεται η αντικερ. υποστάση αλλά ελλείπει ο σκοπός παραπάνω. οπότε δεν πρόκειται για πλάστογραφία.

* Υποαχώρηση → θυμίζει ότι μένουμε στο στάδιο της απόπειρας και δεν πληρώθηκε η αντικερ. υποστάση.

216 δ1 εδ.α → τιμωρείται ο πλάστογράφος
εδ.β. → τιμωρείται αυτός που θα χρησιμοποι. πλάστο έγγραφο. έ. του πλάστογρ.

→ Η κατάρτιση του μόνο του πλάστου έγγρ. οδηγεί στη διασύνδεση της αεσιότητας των συνθηκών. Το αν ο πλάστογράφος θα το μετανιώσει δε βιώνει αυτό τον κίνδυνο. Αν όμως το καταστρ. τότε ο κίνδυνος εξαλείφεται.

Στο έκδομα σκοπού

Η αντικερ. υποστάση επικαλύπτ. απ' την υποκειμενική.

→ Τα στοιχεία της υποκειμ. υποστ. δεν έχουν όλα την ίδια θέση στο οικοδόμημα του αδικού.

ΣΥΝΡΟΕΣ

Ο Α οδύει παραβιάζ. τον ΚΟΚ, Υβρίζει κάποιον λόγω και έργω (χειρονομία) και παρακρίνει σκοτώνει ένα άνθρωπο. Πως θα συρρεύσουν αυτά τα τρία αδικήματα;

Μορφές απτ. εγκλήμ. → απόπειρα
→ συμμετοχή
→ συρρές

Αριθμητικός προσδιορισμός

- Ο Α που μπαίνει σε σπίτι τρηπιατικά και κλέβει αντικείμενα. Μια (ή) περιεσφ. κλοπές;
- ② → Ο Α χυπάει το Β ποδοπατητά και σε διαφορ. μέρες. Πόσα αδικήματα;

Θεωρία: Όταν κατά την ποταπάτη του ενυδρου αμαθού επέρκεται εφηνέσθι, (α) ζανάδιαταραχθά αυτί θα είναι αλλο έγκλημα. Επομένως ότι κλέφει από το σπίτι ο Α είναι ένα έγκλημα. (β) όπως επησάει και άλλη μέρα να συνεχίσει, αφού προήγασε το έννομο αμαθ έχε εφηνέσθι, τότε έχουρε και άλλο έγκλημα.

149 ΠΚ → κατασκοπία (υποδοχή σχέδιου στρατού κ.λπ.)

→ Ενότητα εκ του νόμου → όσα σχέδια κι αν υποβρίσει θα είναι ένα αδικήμα.

138 ΠΚ → όσες ανακλές κατά τη απερανθ. τη χώρα κι αν γίνουν ένα θα είναι το έγκλημα.

Επίσης όλες παλαιότητες α αν ρίξω στο β ο Α
 μία είναι η ανθρωποκτονία.

Αναγκαία Παιονότητα

Αν ο Α με μία πράξη προσβάλλω περιεδοτ.
 ζωές, πάντα τα επιμέρους ένομα αγνώστα
 είναι προσωποπαγή και θα συνιστούν χωριστά
 αδικήματα.

- ζωή / σωφ. αρετ.
- υγεία
- προσωπ. ελευθ.
- τιμή.

ΣΥΓΓΡΟΗ

	ΑΛΗΘΗΣ	ΦΑΙΝΟΜΕΝΗ
Πραγματική	94δ1	συντιωρητική / μη τιωρητική
α) Ετεροαδύς		πρότερη πράξη
β) Ομοαδύς	98	όστερη
κατ' ιδέαν	94δ2	- ειδικότητα
α) Ετεροαδύς		- επικουρικότητα
β) Ομοαδύς		- απαραιτήτως

επίσης το β (α)
 διαφέρει από
 (α) (β) (α) (β)

Περιεδοτ. εγκλήματα με περιεδοτ. πράξεις

- α) Ετεροαδύς → διαφορετικά εγκλ/διαφορ.
- β) Ομοαδύς → με περιεδοτ. πράξεις
 * 48
 εγκλήματα ιδίου είδους.

(π.χ. ταπείν. σε τράν. αλυσίδα
 κατά μέρα, διαφορ. ποσά).

Περιεδοτ. εγκλ/π. με μία πράξη

π.χ. με φωνή κατάθεσης

→ ψευδορκία

→ 363 → συκοφ. συκοφάνισμα

β) η) βλαβερός 336 / αποπλάν. αυτ. 339 / αμορβία 345

* 98 → κατ' εξακολούθηση εγκλήματα

α) Βρίθαι βάρβα και τέτα (α) ανθρωποκτονία
 από απείθεια σε κατ' ιδέαν συγγονή.

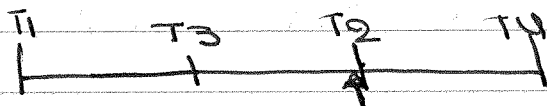
(η) π.χ. δια παραδείγματα

↳ η Α βλέπει τα δύο ως παλιά να
πυξοῦνται και παραδείγματα να τα βάλει.

8/3/2019

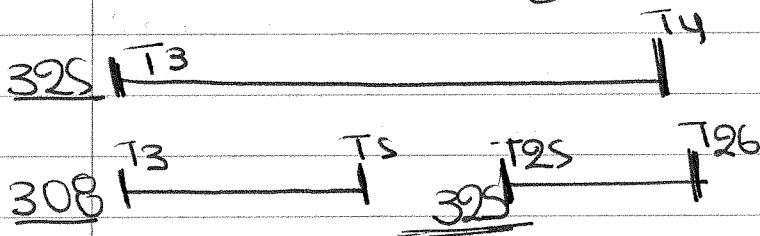
ΣΥΠΤΟΕΣ

(Αν) όταν τελειώσει το πρώτο δεν έχει αρχίσει
(αρχή εκτελέσεως) το δεύτερο → η συρροή
πάντα πραγματοποιείται.



(Αν) όταν τελειώσει το πρώτο ήδη έχει αρχίσει
το δεύτερο έχουμε → κατ' ιδέαν συρροή.

→ (Αν) ο Α ξαναεί παρανόμια κατακράτησης
(325 → διαρκές έγκλημα)



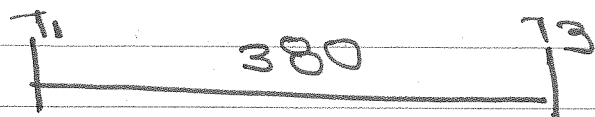
} 9482
κατ' ιδέαν συρροή
με μία πράξη
πληρώνεται η

(Αν) στο διάστημα $T3 - T4$
τον πιάσει και τον χτυπήσει
και ξάγουν στο $T25 - T26$
ώστε να μην επιδράσει → συνεχίζουμε να
έχουμε ταυτότητα συρροής αφού δε ταυτίζονται
ως νέα για την τέλεση παράνομης κατακράτ.

(Αν) στο $T8 - T9$ τον πιάσει αυτό 336,
τότε αυτή τέλεση σε πραγματική συρροή
για την τέλεση των υποδοίκων αφού δεν
είναι νέος για τον πλήρωση της αντικειμ.
υπόστασης της παράνομης κατακράτησης.

-13-

T_1 200 T_2



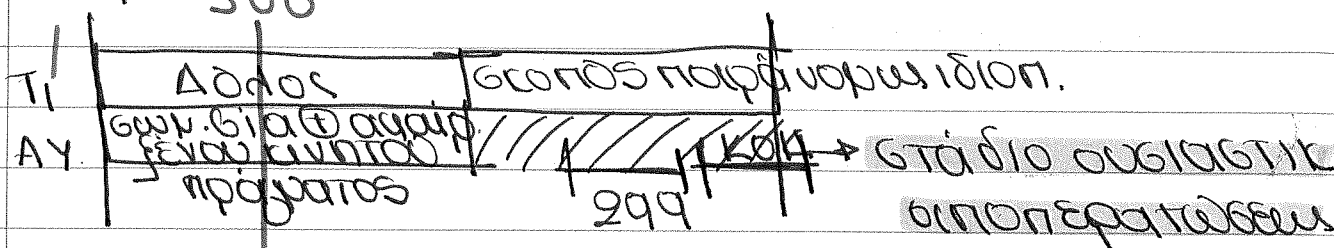
9452
κατ' ἰδέαν εὐρησθή
σιν οὐκ ἡ ἰδέα
ὅσοι περ. πλείοσι τῶν
αὐτῶν. ὑπόστασις
τῶν ἐκδηλώσεων.

74

15. 9481
Πραγματοί
Support

(η χρήση των παραθετικών
δε συντελεί στην τέχνη
της δικαιοσύνης).

II



Κατ' ιδέαν συρροή → ουσού η συμ. για συνιστά πρόσο για τέλειου διηγήτου.

Στα Εμφύλιοντα Κροπιά → αν ο Κροπιάς
πληρωθεί τότε είναι ούρε των ουγίη-
στιών αποπρόσβαση.

Ⓐ) ο Α βγαίνοντας απ' το σπίτι περάει τα

Δυστήρια πέδα παίνω στο Γ ο οποίος μπορεί να τον καταδιώξει και τον εξοτιώσει, η πράξη αυτή που γίνεται κατά το χρόνο της συνειδητικής αποπεράτωσης συρρέει και αυτή κατ' ιδέαν με τα άλλα δύο βτ αποτελού πέδα για την τέλεσή τους.

- (Α) ο Α φεύγοντας μετά απ' αυτό τρέχει μεθοδεμένος με το αυτοκίνητο → (παιράβαιν κ.ο.κ.) → (δεν) πρόκειται για κατ' ιδέαν αλλά για πραγματική συρροή εμδόν, παρότι υπάρχει εύρησις χρονική, δεν γίνεται ωστόσο ~~ως~~ ως πέδα τέλεσης της δυστήριας βιαιότητας (συρροή).
- (Α) όμως ήταν υπερβολικά ταχύτητα για διαφυγή του (Α) → τότε κατ' ιδέαν συρροή.
- το ίδιο και αν ο (Α) την ίδια χρον. περίοδο με δυστήρια αυτοκτονία - αυτοκτονία κατακρατάει το (Α) παράνομα στο σπίτι του. (Δεν) το κάνει ως πέδα τέλεσης των προηγουμένων.

Λογος → η πραγματική συρροή τιμωρείται αυστηρότερα απ' την κατ' ιδέαν, βτ στο διάστημα μεταξύ των πραγματικών συρροών ο δράστης είχε τη δυνατότητα να μετακινεί

επίδω → βτ η κατ' ιδέαν συρροή στο πλαίσιο ενός ίδιου βιοτικού συμβάντος θεωρείται κοινωνικά παθές χωρίς εμπόδια (π.χ. ψευδορκία και ψευδοαρτορία).

→ αλλά θα τιμωρούνται δύο πράξεις που συνικνύουν στο ίδιο επίδω συμβάν.

8/3/2019 ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΤΡ. ΠΟΙΝΗΣ -15-

πράξη Α $\rightarrow$ 10 χρ. κάθειρξη
 Β $\rightarrow$ 6 χρ. κάθειρξη
 Γ $\rightarrow$ 4 χρ. φυλάκιση.

Για το ελαφρύτερο της συνολικής ποινής:

$\rightarrow$ ΔΕΝ αθροίζουμε (απ' αρχή αριθμ. βώρων).

Συνολική ποινή

9411Κ $\rightarrow$ βγαίνει από των βαρύτερη απ' τις ποινές (ποινή θάους) επωφελημένη.

Α $\rightarrow$ 10 χρ. Βάσει 10Β $\rightarrow$ 6 χρ. ταυτόχ. ① $\rightarrow$ κατ' ελάχιστονΓ $\rightarrow$ 4 χρ. ταυτόχ. ② 9411Κ $\rightarrow$ κατ' ελάχιστον

11 χρ.

③ 4 μήνες

Α $\rightarrow$ 10 χρ. Βάσει 10Β $\rightarrow$ 6 χρ. $+ 7,5$

17,5 χρ.

* Συνήθως τα δικαστ. επιβάλλουν

πενταξο 12 και 15 έτη. Γίνεται φυσικά στάθμιση

9411Κ εδ. τελευτ.

π.χ. Α 15

Β 12 $24\frac{3}{4}$ Β

Γ 12

39

Το μέγιστο θα ήταν

15 + 18 = 33

ΔΕ μπορεί όμως
 επί πραγματικής
 συρροής να υπάρξει
 25 έτη.

Εκτός απ' την
1606ΙΑ κάθειρξη.

 $\rightarrow$ τα

52 ΠΚ.

53 ΠΚ.

} Το μέγιστο έχει πλάγιο τα $\frac{3}{4}$ του συνόλου και όχι πάνω από 25.

↓
"επιτέτα τα 25" αν είναι περισσότερα τα $\frac{3}{4}$.

Κατ' ιδέαν Συρροή

9482 → κάθε μία επιγράφεται, πριν βόισιν ή υψυλότερη (π.χ. 10 στο προηγ. παράδ.) αλλά για των επαυξήσου ~~επιγράφεται~~ επιγράφεται ελεύθερα (π.χ. ακόμη και 1 ημέρα → δεν υπάρχει ελάχιστο όριο).

Υπάρχει όμως (π) υπέρβαση του ανώτατου ορίου του είδους της ποιητής.

9482 εδ. τελευταίο

Ο Α οδηγεί απελευθ. ένα ποίον και το φέχνε στα βράχια → 30 άτομα πνίγονται.
→ 30 άνθρωποι κτονίει από απελευθ. κωονισά 2 χρόνια αυτοίκευι στα καθέρια. απὸς το ανώτερο της ποιητής (5) χρόνια.

↓
επειδή είναι κατ' ιδέαν συρροή → (μία) είναι η ανεπίτ. υπερπεριγραφή

Ενδ η προηγρ. συρροή θα είναι 5 φορές η ίδια απελευθ. υπερπερ.

8/3/2019

-13-

Όπως επαδύ τα 5 χρόνια γάμου
δύο

εφαρ. το 9481 ώστε η ανώτερη ποινή
να είναι τα 10 έτη φυλάκισης.

(π.χ. στην υπόθεση στο Νότι).

Πρόβλημα της αορίστιας («εξαρ. περίπτωση»)

↓ nullum crimen nulla poena

→ sine lege certa ←

Επίσης δικονομικό θέμα

282δ3.

282δ4 → «σε ευτελώς εξαρ. περιπτ.»

↓
οδύβον και σε προσωρ. αρδτ.
στην ανδρωπ. εξ αρειείας.

(υπάρχει αντίθεση στο 2 και στην ΕΣΔΑ αλλά
δεν έχει κριθεί η αντισυνταγματικότητα πρὸς)

→ Αν έχουμε πολλές μεταξύ τους πραγματικές
συρρέον. πράξεις (π.χ. πολλές δωροδ. βλάβες)
πρὸς το σκοπὸ μιας δυστείας (300)
τότε επαδύ καθένα απ' αὐτὲς είναι
σε κατ' ιδίαν συρροή με τη δυστεία είναι
τελικὰ ὅτες μεταξύ τους κατ' ιδίαν
και όχι πραγματικές.

ΣΥΝΤΟΝ

ΑΛΗΘΗΣ-ΦΑΙΝΟΜΕΝΗ

Είτε με κατ' ιδέαν
Είτε με πραγματική
τιμωρείται για κάθε μια
πράξη που τείνει.

Δαν τιμωρείται η πρώτη
πράξη αλλά η δεύτερη
(ή θεωρ. συντιμωρητές).
π.χ. ο Α κλέβει κλεψί χυμάρια
και όλη τη στιγμή αιμαρύνει
πράγματα. Η πρώτη κλοπή
μύσται με σκοπό να καταστ.
δυνατή τη δεύτερη που
στρέφεται κατά του ιδίου
αγαθού.

→ Το ίδιο (και) όταν ο Α
κλέβει ταυτότητα (ε) βιβλιοθήκη τραπ. και σε
όλη τη στιγμή πίνει και βυθώνει όλα τα
δεχτά απ' την τράπεζα.

→ η πρώτη συρρέει φαινομενικά
και συντιμωρείται με τη δεύτερη.

→ Ο Α βρίσκει το σταθμ. αυτοκ. του Β και
κλέβει βελίνα. Πάει στο σπίτι του και τη
βάλει στο δικό του αυτοκ. Η ανταπόκριση
συνίστα πράξη με σκοπό ιδιοποίησης. Η
επακολουθούσα υπεξαίρεση. Αποπνέει συρρέει
με την κλοπή και εδ να συντιμωρητική.

πραγματική
→ φαίνεται ότι
τείλει περιόδο
εγκλήματα, στην
πραγματικ. όμως
τιμωρείται για
ένα μόνο απ'
τα εγκλήμ.
αυτά και το
όλο συρρέει
κατ' ιδέαν
φαίνεται ότι με μια
πράξη → περιόδο
εγκλήμ. αλλά μόνο
η βία τιμωρείται.

8/3/2019.

-19-

π.χ. ο Α κλέβει ποσό 1, το αγοράζει για κοινόποιο χρόνο και μετά το βαριέται και το σπάζει.

Η ~~υπόθεση~~ δεν συνιστά ξεχωριστό σιδικαίο οπότε ουδέως καινοτομικά με την κλοπή και η ληρία επέρχεται ήδη με των τελεστών

- ⑥ π.χ. εξαθροαιστική απόλη έκδοια. ο Α δίνει στον υπόηητο Β αυτά να πλυώσει το γαρνι. ο Β τα υπέχει, στη συνέχεια δέει στον Α ότι του τα λήστεψαν. ο Α πάθει να παραδώσει να αναμνήσει τα κρήματα απ' τον υπάλληλο. Προβέται υπέχει και ακολουθεί απόλη.

Η ληρία όμως έχει ήδη με των υπέχει. και δεν απαιτείται και η απόλη παρά μόνο για την ~~υπόθεση~~ εξαθροαιστική των υπέχει.
↳ συντηρητική θέση πρὸς.

- όταν μεγαλύτερη ο χρόνος τέλεσης της αξιολογούμενης πράξης → μεγαλύτερος από χρόνο παραγραφής → επιμηκυνόν εν βάρος του πετυγγομένου
- όταν αναλαμβάνεται ενεργήματα (όπως αναστάση κ.υ.κ. 82 ΠΚ, 99, 100 ΠΚ
- εξαιρέση { αν χορηγηθεί μεταστροφή ποινής σε χρηματική αυτή αναστάση ως 2^ο βαθμό και το 2^ο βαθμό τελικά χορηγεί αναστάση → ΔΕΝ είναι βάρος του) (*)
- χαρακτηρίζεται η πράξη (π.χ) πλημμεληματική με μνηρότερη ποινή ενώ στον 1^ο βαθμό ήταν (π.χ) πταίσμα με μεγαλύτερη ποινή → πιθανοποιητική απόφαση της πράξης είναι βαρύτερη

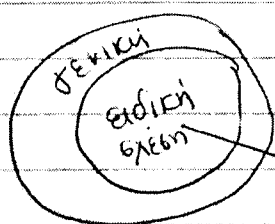
(*) γιατί ενώ το 2^ο βαθμό δεν μετατρέπεται την ποινή την αναστέλλει όμως οπότε αυτό από την νομολογία του ΑΠ δεν θεωρείται χειρότερηση

π. Διμάκης

Εφαρμογές Ποινικού

15/3/19

Ειδιότητα: λογική σχέση υπαλληλίας → υπαλληλίες σχέσεις: η μια ρεφαλιώνεται στην άλλη



- 308
- 310 ΠΚ: έχει όλα τα στοιχεία του 308 + «βαριά»
- οι ΕΙΔΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ = υποσύνολο των γενικών

όλες οι διατάξεις για παρατάξεις: όλες οι βαρύτερες μορφές του εγκλήματος είναι ειδικότερες (lex specialis derogat legi generali)

αφώνουν να εφαρμοστούν 308

310 → 83: αυτή θα εφαρμοστεί ως ειδική!

⚠ μπορεί η ειδική διάταξη να οδηγεί σε ηπιότερη μορφή ποινής π.χ «απλή ελαφρύ» επιτακτική βλάβη → προνομιστική ειδική διάταξη αναστέλλει την γενική

π.χ) 299 - 300 → το 300 ΠΚ ειδικότερη διάταξη → ανωθεί το 299

(5)

! Η κύρια διάταξη είναι η πιο βαριά και η επιτακτική είναι η πιο ελαφριά
 οδηγεί άρα η κύρια σε βαρύτερη τιμωρήση
 → Εξαίρεση: το έγκλημα 259 ΠΚ (παραβίαση καθήκοντος) → «αν η
 πράξη δεν τιμωρείται με άλλη διάταξη» → απόλυτα επιτακτική
 διάταξη έναντι των άλλων εγκλημάτων υπηρεσίας είτε αυτά τιμωρούνται
 βαρύτερα είτε ελαφρύτερα

↓
 δεν δέει «άλλη βαρύτερη»

≠ σχετική επιτακτικότητα → βαρύτερη τιμωρήση η κύρια διάταξη

→ 12^ο κεφ: εγκλήματα επί της υπηρεσίας → αξιόποινες συμπεριφορές υπαλλήλων
 (235-236, 239, 242, κτλ)

→ 259 ΠΚ: τα ειδικά αδικτήρια
 και καθήκοντα αν παραβιαστούν
 με σκοπό να ωφεληθεί / ωφεληθεί
 βλάψει βυπονομ. στοιχείο αδικτήρια

π.χ) 235 ΠΚ { αμεροληψία
 παθητική δωροδοκία

ο Α τελεί 235 + 259 γιατί παραβιάζει την αμεροληψία → το 259
 είναι επιτακτικό + φανερότερη παρ' ιδίαν συρροή ⇒ τελεί και τα δύο
 εγκλήματα

π.χ) 257 ΠΚ → ο Α επιδίδει τα χρήματα της υπηρεσίας του αφού τα
 επιμεταλλεύεται (π.χ. τα τσιγάρια) → δεν τελεί υπεξαίρεση (γιατί δεν είχε σκοπό
 ιδιοποίησης) + τελεί το 259 ΠΚ γιατί παραβιάζει το καθήκον του να μη
 βάζει χέρι στα ~~χρήματα~~ λεφτά του δημοσίου ⇒ το 259 είναι ΚΑΙ ΠΑΛΙ επιτακ-
 ρινο ΠΑΡΟΝ που το 257 τιμωρεί ηπιότερα τον δράστη ⇒ απόλυτη επικου-
 ριότητα του 259!

Επιτακτικότητα < ^{ρπην} διωληρή → όταν μια διάταξη είναι επιτακτική είναι
 άρνηση γιατί αυτό προκύπτει από τη φύση
 του πράγματος (2)

π.χ) εγκλήματα συρροής συμπληρωμένης διακυβέρνησης με τα εγκλήματα
 βλάβης

πχ) ο Α πετάει στον θαλάσσο τον Β δίδοντας να τον σκοτώσει
 ↳ ανθρωποκτονία εν προθέσει → 299 § 1
 ↳ ενδεση → 306 = συγκεκριμμένη διακινδύνευσης εξυπηρέτημα →
 ενδεση = προφανής κίνδυνος στη ζωή του άλλου
 ↳ αυτά συρρέουν → εδώ έχουμε σωτηριή επιταγή → πάλι
 306 ΠΚ βγάζει όταν δεν υπάρχει το εξυπηρέτημα βλάβης, δηλ. το 299 ΠΚ →
δεν γίνεται να τιμωρηθεί ο Α για τις δυο συμπεριφορές ~~αν δεν~~

πχ) στο ίδιο πλαίσιο 2 μείδια αν'ως αυτές χωρίς παρκαρίες και ο Β φέρει
 ποινή (ακινδυνή ~~ενδεση~~ → επικίνδυνη) χωρίς όλο βλάβης, μόνο
 κίνδυνος ⇒ εδώ υπάρχει μόνο το 306 ΠΚ

τα εγκλήματα $\begin{cases} \text{συγκεκριμμένη} \rightarrow \text{συρρέουν φαινομενικά} \\ \text{αφηρημένη} \rightarrow \text{αληθώς} \end{cases}$
 διακινδύνευσης

π.χ) ανθρωποκτονία εξ αμελείας + παράβαση του ΚΟΚ με μια πράξη = κατ'εξ
 συρρέει

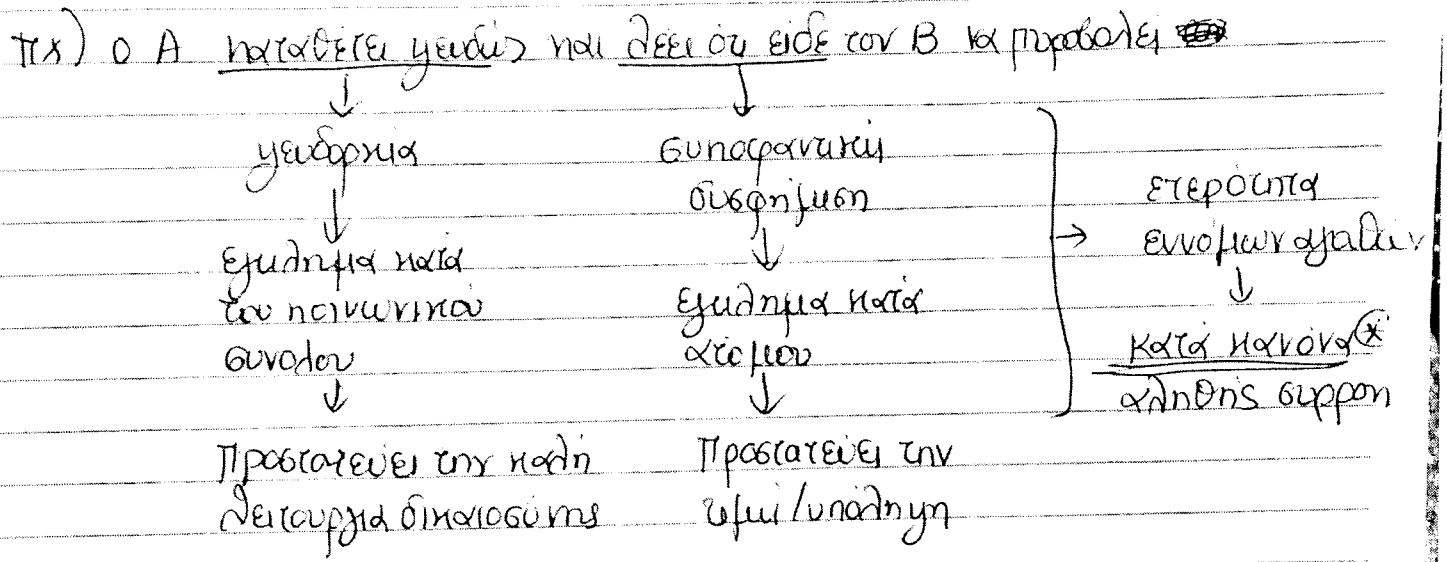
αυ έρχεται αν'εν
 αλήθεια πλεονάζει
 και τον σκοτώσει
 ↓
 αληθώς συρρέει

← $\begin{cases} \text{εγκλημα αφηρημένης διακινδύνευσης} \\ \text{γιατί η πρόκληση της ανηλεφ. υποστάσεως} \\ \text{δεν προϋποθέτει την επέλευση βλάβης} \\ \text{(εδώ δηλ. με αν'εν αλήθεια πλεονάζει το} \\ \text{δρόμου δεν ερχόταν αλλο αμάξι)} \end{cases}$
 ↓
 γενικά/αφηρημένα επικίνδυνη συμπεριφορά

απορροφήση: η αφαίρεση του απορροφόντος εγκλήματος καθυστερεί την
 αφαίρεση του απορροφούμενου → 2 εγκλήματα δε έχουν ώστε η αφαίρεση του
 βαρύτερου καθυστερεί το ελαφρύτερα τιμωρούμενο → έτσι δεν τιμωρείται για
 το ηπιότερα τιμωρούμενο (≠ διπλή τιμωρήση)
 1) τυπικά συγκρουστικές πράξεις ή βεβαιότητες σημασίας

[ανθρωποκενρία: ψή] → ετερότητα ενόμων αγαθών → αλήθης πατίδα ενόμων
[δικαίω: ιδιοκτησία]

≠ ταυτότητα ενόμων αγαθών → φαινόμενη συρροή! ⇒ απορροφήση
π.χ) 277 ΠΚ: προμήθεια ~~κατά~~ ναυαγίου } και ειδικά
291 ΠΚ: διατάραξη πόσιων / αεροκαθών / σιδηροδρομικών } και εξαφάνιση
ο Α με τη συμπεριφορά του φαίνεται οφ. πληροί την τιμωρούνται
αντιειρημένη υποστάση και των δυο εγκλημάτων = εγκληματία κοινού
κινδύνου → τιμωρούν ~~το ίδιο~~ την προσβολή του ίδιου ενόμου αγαθού ⇒
άρα, αν ο Α τιμωρηθεί για τα δυο, θα είναι ~~ε~~ σαν να τιμωρείται ~~8~~
δύο φορές για την ίδια προσβολή του ίδιου ενόμου αγαθού!
→ ετσι, το 277 συρρέει φαινομενικώς και απορροφάται από το 291 ΠΚ



⊗ εως αν έχουμε τυπικές συνάφ. πράξεις → παρά την ετερότητα → φαινόμενη συρροή

νομολογία ← ηδωτογραφία αλήθη } π.χ) ο Α στο δικαστήριο κάνει ψευδή
κατά τον Β ~~και~~ και προσκομίζει πολλές
συμφωνητικές στο Β (216 § 2) και
παραγγέλλει τον δικαστή να βγάλει απόφαση
να βγάλει υπέρ του αμάρτη (αλήθη) ⇒
χρήση πλαστού + αλήθη σε πατίδα ενόμων

έννομο αγαθό:
εμπιστοσύνη στα εγγράφα + σπέρχισμα αλήθη } αλήθη του ποιν.
των σιδηροδρομικών συλλογών (π.χ. τα σιδηροδρομικά) αλήθη } αλήθη περίστασις 5
370

$\Rightarrow$ ΕΤΩΙ ΕΧΑΜΕ ΑΔΗΘΗ ΠΑΤ' ΙΔΕΑΝ ΣΥΡΡΟΗ

Π.χ) ο Α υποβάλλει στο πολιτικό διη. αγωγή μαζί με το πλαστό πιστοποιητικό $\rightarrow$ παπουρρηματική πλαστογραφία 216 § 3 $\rightarrow$ παπουρρηματική διασ. άνω ~~εν~~ των 120.000€ έχουμε βλάβη του Β $\rightarrow$ παύει να είναι εγγυητής προσβολής της εμπιστοσύνης αλλα επιπεριέχει ΚΑΙ το στοιχείο της περιουσιακής βλάβης στον Β (εγγυητής περί τα υπομνηματα + κατά τη περίπτωση) $\Rightarrow$ ΤΙ ΣΥΡΡΟΗ;

$\hookrightarrow$ λόγω ετερότητας εννοικών αγαθών $\rightarrow$ αδήθως
αρα 216 § 3 + ~~386~~ 386 $\rightarrow$ επιμεινεται και
 για τα δύο εγγυηματα και μετά παμε στο
 94 § 2 (νομοδοξία)

το στοιχείο βλάβης αξιολογείται δύο φορές αν

$\hookrightarrow$ αδήθως $\rightarrow$ επιμεινεται με υποθήκη δύο φορές για την ίδια συμπεριφορά
 $\hookrightarrow$ γ'αυτο επιμεινεται οι παπουρρηματικές πλαστογραφίες ως φαινόμενα να είναι η συρροή $\rightarrow$ απορραφάει η άποψη!

$\hookrightarrow$ και για έναν αλλο λόγο:

Πλαστογραφία = επιμεινεται δια μέσου του δικαστ. χωρίς να επεδείξει αναγκαιότητα αλλο

! αν η άποψη εφεινε στην απόρριψη $\rightarrow$ φαινόμενη συρροή (νομοδοξία)

Π.χ) ο δικαστής απορρίπτει την αγωγή δέχοντας ότι είναι πλαστό το Πιστοποιητικό $\rightarrow$ χρήση πλαστού τετελεσμένου $\Rightarrow$ απορραφά την απόρριψη άποψης που έστω συρρεί φαινόμενικά με την τετελεσμένη χρ. Πλαστού

η. Διμήκης

Εφαρμογές Ποινικού

22/3/2011

- ii) 299 : όποιος πραγματώνει την αυτειμενική υπόσταση → αυτορμός
 47 ΠΚ : συμμετοχή στο έγκλημα → επεντείνουν το αξιοποινο
 → ως συφέεσχος μπορεί να τιμωρηθεί μόνο με ρητή διάταξη

(45 ΠΚ)

[συναυτουργία
 όταν η τέλεση γίνεται με πατανομή → ώστε χωρίς την
 συνδρομή των συναυτουργών δεν πάηρούσαι η αυτειμενική
 υπόσταση

(π.χ) ο Α θηοταβε τον Γ αν έβαλε 5 γρ. δητητήριο και κόποιος
 άλλος, ο Β, έβαλε άλλα 5 γρ. → στον καένα παταδοξίζεται
 η συνδρομή του άλλου

→ Το 45 παρέχει τη νομική βάση ώστε κάθε συναυτουργός να ευδύνεται
 μαζί με τους άλλους στο πλαίσιο ~~των~~ της συναποφάσεως → ευδύνεται ο
 καθένας και για τη συνδρομή του άλλου - επένταση αξιοποινου

→ Πλαίσιο ευδύνης → καθορίζεται από την συναπόφαση → αν αυτό που
 κάνει ο Β είναι εντός του πλαισίου της συναποφάσεως, ευδύνεται για την
 πράξη του και ο Α ≠

(π.χ) αν ο Β δω ως ανω παράδειγμα αφαιρεί και το ρολόι του Γ
 αυτό ~~κάνει~~ γίνεται εντός του πλαισίου της συναποφάσεως και
 άρα ο Α δεν φέρει γ' αυτό ευδύνη.

(46 ΠΚ)

→ § 1 → δύο μορφές συμμετοχής

→ πθικής αυτουργίας → § 1 α →
 επένταση και σε αυτόν που
 προπαθεί στον αυτουργό την
 απόφαση

→ αφέση αυτουργίας → § 1 β

αυτουργία :

φυσική αυτουργία

συναυτουργία

εφέση αυτουργία

συμετοχή :

πθική αυτουργία

αφέση αυτουργία

εφέση αυτουργία

} συμετεχουν σε πράξη
 που τελούν άλλοι

(1)

πλ) 234) ο Α τρέχει γρήγορα αν παταέται και που ενδέχεται να είναι
 { επιλεγμένος δόλος δεν αρνεί γινέται; οχι
 { έτσι ο Β του προκάλεσε την απόφαση θεωρώντας και ο
 ίδιος να ενδέχεται να είναι γινέται → δεν αρνεί
 απαιτείται ο ίδιος τουλάχιστον δόλος και για τους δύο

Συναπόφαση → όπως αν υπαναχωρήσει ο ένας απ' τους δύο;
 → θα μας απασχολήσει αν είναι άγριο → απόπειρα ≠
 αν είναι και ταχυνότατα → ενδύονται ξεχωριστά

Συστήματα εξάρτησης

- η σύμβαση προϋποθέτει άδικοη κύρια πράξη
- α πρέπει να πληροί για να ενδύεται ο συμμέτοχος
 - σύστημα ελάχιστης εξάρτησης: αρνεί ο φυσικός αυτουργός να πληροί την αυστηρή υποχρέωση
 - σύστημα περιορισμένης εξάρτησης: αρνεί ο φυσικός να πράττει άδικο για να ενδύεται ο συμμέτοχος
 - σύστημα πλήρους εξάρτησης: ο συμμέτοχος ενδύεται μόνο όταν ο φυσικός αυτουργός τρέχει και άδικο και καταλογίζεται

⊗ π.χ) ο Β βρίσκεται σε κανίδα, πιο πέρα ο Γ σε άλλη κανίδα, ο Α πιγεται
 ο Β δέει στον Α να πετάξει τον Γ απ' τη κανίδα για να βυθίσει ο Α → η
 συμπεριφορά του Α πληροί την αυστηρ. υποστ. του 299 → άδικο αλλά οχι

αδικο		καταλογιστό		καταλογιστά !!!	
ΑΥ	ΛΑΑ	ΙΠΚ	ΔΟΠ	ΑΔΠ	
299	—	✓	✓	ΣΤΑ	1κ.
				✓	αυφ.
					32

⊗ κανίδα Καρτιάση

↓
 με βάση το
 συστ. περιορισμένης
 εξάρτησης, ο Α
 ενδύεται γιατί α.
 απαιτείται
 καταλογισμός

πχ) ο οφειβάς σε δόξα Α → ελαί την πορτα του οφειβού του Β →
~~ο φθαρ ιδιοκτησίας~~ + διατάραξη οικογ ^{εξουσίας} ~~εξουσίας~~ → αυτά μέσα από
 προκλήση του πατέρα Α
 [αντιπεριμενική υποβάση → 381 + 334 ΠΚ
 [δόμος αρσής αδίκου → αφέρεται δόμο πατάσας αναγής → 25 ΠΚ
 → απειλήθηκε βλάβη ζωής - ανώτερη της φθοράς
 ο Γ δεν έχει ποινική ευθύνη γιατί ο Α δεν πράττει καν αδίκη
 (οποιο σύστημα κι αν ακολουθήσουμε από αυτά της περιορισμένης +
 πλήρους εξαρτήσεως)

! ο ΠΚ ακολουθεί το σύστημα της περιορισμένης εξαρτήσεως → αυτό
 προκύπτει από το 46 + 47 ΠΚ → « οποιος προκαλέσε σε άλλον την ανάγκη
 να επιτελέσει την άδίκη πράξη » → όχι καταλογιστή αιτιαιότητα

π.χ) ο Α υφίσταται επίθεση από τον Β → άδίκη επίθεση



βρίσκεται σε θέση άμυνας → οπότε ο Γ του δίνει όπλο και ο Α
 σκοτώνει τον Β

[αντιπεριμενική υποβάση: 299 ΠΚ
 [δόμος αρσής αδίκου: 22 ΠΚ
 [ο Γ πως ευθύνεται → αδήλ. συνέρμα: ΝΡΙΝ της τέλεσης της πράξης
 ο Γ συμβάλλει → η συνέρμα αυτή προϋπο-
 θέτει άδίκη πράξη απρ εδώ τέτοια δεν
 υπάρχει άδίκη κωρία πράξη άρα δεν ευθύνε-
 ται.

π.χ) ο Α βχισοφρενής (αναταλογισα), ο Γ του παρέχει όπλο, ο Α σκοτώνει
 έτσι τον Β

[αντιπεριμενική υποβάση: 299 ~~ΠΚ~~ ΠΚ
 [δόμος αρσής αδίκου: —
 [καταλογισμός (ΠΚ): 34 ΠΚ
 [εδώ υπάρχει άδίκη κωρία πράξη → υπάρχει ~~κατά~~ αναταλογισα
ομως αυτό είναι αδιάφορο για την ποινική ευθύνη του Γ (4)
 που υμνείται έτσι σαν άμεσος συνέρμας → γιατί σε σύστημα της
 δεν απαιτείται καταλογιστή πράξη

→ απαιτείται η κύρια πράξη να είναι εκτός από αδίκη και δόλια για να έχουμε ευδίμη του συγγενοχού;

πχ) ο δούλος Α επιβουλεύεται τη ζωή του Γ, δίνει στην Β μια συρρα με διαφανές υγρό δεχόμενος ότι έχει φάρμακο ενώ έχει δηλητήριο → έτσι πεθαίνει ο Γ από δανατηφόρο ευεση

- αντικειμενική υποβλαση: 299 ΠΚ
- ελλειψη λόγου αρετής αδίκου για την Β
- πραγματική πλάση - 3051 → αποσπεί τον δόλο
- ποια η ευδίμη του Α;

→ 2 βασικές απαντήσεις:

1) η ηθική αυτουργία προϋποθέτει ο φυσικός αυτουργός να πράττει αδίκη + δόλια (αφ'όπου ο Α δεν ευθύνεται)

2) η ηθική αυτουργία προϋποθέτει απλώς αδίκη κύρια πράξη (έτσι ο Α είναι ηθικός αυτουργός) → δυνατή η συγγενοχία και σε μη δόλια πράξη!!!

{ άλλο ο δόλος του συγγενοχού → αυτό είναι δεδομένο, άλλο ο δόλος του ~~αυτού~~ φυσικού αυτουργού → αυτό διατίθεται } ↓

η κριτούσα αποψη δέχεται ότι δεν απαιτείται δόλος του φυσικού αυτουργού

όπως επιχειρήματα:

47+46 ΠΚ: απαιτείται αδίκη κύρια πράξη (ο δόλος δεν περιλαμβάνεται στο αδίκη)
αποφάση = βούληση για την τέλεση της πράξης χωρίς να περιλαμβάνεται αυτή η βούληση για προσβολή του ενοφίου αγαθού

46 ΠΚ: « προκαλεί σε άλλον την αποφάση » = του προξενεί τον δόλο → μα η Β δεν έχει ~~αποφάση~~ + 42 ΠΚ (§ 1):
 « όποιος αποφασίζει » στην απόπειρα = σημαίνει με δόλο (απόπειρα κείται μόλις στα επόδου επιδιώματα!) → αν εδώ η έννοια της αποφάσης περιλαμβάνει δόλο, πώς στο 46 ΠΚ λέμε ότι η απόφαση (5) δεν έχει δόλο;

Η Β πως τημωρείται; ανθρωποκτονία εξαφάνειας;

πχ) η Β δεν μπορούσε να διακρίνει τι ήταν ~~το~~ βση σύρτης → δεν τημωρείται
≠ η Β ποτέ έβαζε βάφει κατρίνο φάρμακο, ενώ τώρα έβαζε διαφάνες →
απομακρύνει εδώ που είναι αμέθης αυτή τημωρείται σε ανθρωποκτονία
από αμέθης ενώ ο γιατρός σε κάθε περίπτωση τημωρείται σε ηθική
αυτουργία σε ανθρωποκτονία από πρόθεση (*)

πχ) ο Α δέει στον Β όπως το αγριογούρουνο πιάει απ' τον δακτύλιο ενώ
επειδή ήταν ο Γ και ο Β μπορούσε να το διακρίνει αλλά ήταν αμέθης

↓
ηθική
αυτουργία σε
ανθρωποκτονία από πρόθεση

→ φυσικός αυτουργός
σε ανθρωποκτονία
από αμέθης

(*) βσην Γερμανία όπου δεν ισχύει το σύστημα μας ο γιατρός τημωρείται
σε έφεση αυτουργία (πιο δευτερεύουσα)

πχ) ο Α δέει στον αναταραχμένο Β να εμυδρήσει

↓
ηθικός αυτουργός γιατί μας ενδιαφέρει
το ΑΔΙΚΟ της πράξης και σύμφωνα με το σύστημα της περιορισμένης
εξαρτίσεως δεν απαιτείται να καταλογιστεί

Πότε έχουμε έφεση αυτουργία; ⇒ ΜΟΝΟ όταν ο άμεσος πράκτης δεν
πράττει καν άδικα

1) ο άμεσος πράκτης δεν πρόκειται να την αντικειμενική υπόσταση
(π.χ. ο Α παρασύρει τον πλάκωμένο Β σε αυτοθλαστή → «πιάσε αυτό το
καλάδι, δεν έχει ηλεκτρικό ρεύμα» → ο Β δεν πρόκειται την αντικειμ.
υπόσταση ~~απ~~ εμυδρήματος → εδώ ο Α λοιπόν είναι έφετος αυτουργός)

2) 49 § 16': ελλείψη ιδιαίτερης ιδιότητας

20/3/2019

ΕΜΜΕΣΗ ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ

-33-

ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ Ο ΔΙΕΓΓΟ ΠΡΑΤΤΩΝ ΔΕΝ ΠΡΑΤΤΕΙ ΑΔΙΚΑ

↳ ΕΪΤΕ ΔΕΝ ΠΛΗΡΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΕΙΡ. ΥΠΟΔΤ.

↳ ΕΪΤΕ ΕΧΕΙ ΔΩΡΟ ΑΓΩΝΙΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥ

(6) ΕΔΕΙΞΑΝ ΚΑΤΑΔΟΧΟΛΟΓΗΣΕ

<u>ΑΥ</u>	<u>ΛΑΑ</u>	<u>ΚΑΤ</u>
294	-	34
		30

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΜΜΕΣΗΣ ΑΥΤΟΥΡΓΙΑΣ

↳ ① ΑΥΤΟΒΕΛΙΑΣ (ΛΟΙΠΟ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ (6) ΕΞΑΝΑΤ.)

↳ ② 4981 ΕΔ.Β.

ΕΠΙΣΤΑΣ ② ΠΕΡΙΠΤ. ΟΤΑΝ Ο ΔΙΕΓΓΟ ΠΡΑΤΤΩΝ ΔΕΝ ΠΡΑΤΤΕΙ
ΑΔΙΚΑ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΕΝΕΡΓΕΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΡΟΤΑΓΗ
ΤΕΛΩΝΤΑΣ ΥΠΟ ΜΙΑΣ ΑΡΧΗΣ (21 ΤΠΚ).Π.Χ. ΥΠΟΚΛΗΤΗΣ. ΤΟ ΑΔΙΚΟ ΑΠΟΔΙΔΕΙΤΑΙ
ΘΩΡΑΤΩΝΟΙ ΔΙΕΓΓΟΙ ΠΟΥ ΤΟΝ ΠΡΟΤΑΞΑΝ ΠΟΥ ΕΔΩΚΕ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΓΗ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΪΧΕ ΔΙΚ. ΚΑΙ ΘΑ ΠΡΟΚΛΗΘΕΙ ΓΙΑ
ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙ Γ' ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ.④
↳ ΑΡΘΡΟ 22Π.Χ. Ο Γ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΚΟΤΩΘΕΙ ΤΟ Β ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΙΘΕ
ΝΑ ΑΠΕΡΘΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ Α ΚΑΙ ΤΟΝ Α
ΠΕΙΘΕΙ ΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ Β.ΕΜΜΕΣΟΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑ ΔΥΟ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ
ΠΡΟΚΛΕΙ ΤΟ ΔΩΡΟ ΑΓΩΝΙΣ ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥ ΠΡΟΣΗ
ΝΑ ΕΠΙΤΟΧΕΙ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΤΟΥ⑤ ΟΤΑΝ Ο ΔΙΕΓΓΟ ΠΡΑΤΤΩΝ ΠΛΗΡΕΙ
ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΕΙΡ. ΥΠΟΔΤΑΘΗ ΚΥΡΙΩΣ
ΔΡΩΝ ΝΑΙ ΠΛΗΡΟΙ ΤΩΣ ΥΠΟΚΕΡΕΝΩ
ΣΤΟΙΧ. ΤΟΥ ΑΔΙΚΟΥ.

π.χ. 222 (υπεξαγωγή εγγράμμου) → όταν κάποιος καταστρέψει έγγραφο αποδεικνύει αξίω
π.χ. Α ~~από~~ Β συγκαταθέτει δάνειο δίνουν το
έγγραφο στο Γ (ως δευτερογενή) έως
των εξουσιών του δανείου. (Α) ο Γ το
καταστρέφει ως τρόπον που ο Β (δε)
μπορεί να στηρίξει των απαιτήσεων
του, τενεί υπεξαγωγή εγγράμμου.

Πρέπει να υπάρχει σκοπός για βλάβη του Β.
Εάν ότι ο Α πείθει το Γ να καταστρ.
το έγγραφο με την δικαιολογία ότι το
δάνειο εξοφλήθηκε. (Α) ο Γ το καταστρέφει
δε θα έχω σκοπό βλάβης του Β.

Πήντοι ο (Γ) των αντικ. υποστάσεων του
εγγράμ. οπλά χωρίς το υποκειμ. στοιχείο
του αδικού, άρα ο Α δε μπορεί να
τιμωρ. ως αδικός αυτούτος (γιατί ο
Γ δώα έχω το δικαίωμα ως έπρεος
αυτούτος).

ΙΔΙΟΠΟΙΗΣΗ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΟΥ

(ii) π.χ. ο Α θέλει στο Β να του πάρει μια
βολίδα, η οποία όμως είναι του Γ
~~και ο Β το μωρίζει~~ το μωρίζει).

Η κλοπή απαιτεί υποκειμ. στοιχείο το
σκοπό παρόντως ιδιοποίησης. άρα ο Β
τενεί την αντικ. υποστάση.

3 απόψεις → ① Για ένα ελάτ. χρον. περίοο ο Β
ιδιοποιείται τη βολίδα του Γ άρα
ο Α πεικός αυτούτος.
→ ② Επειδή δε συντρέχει το υποκειμ. στοιχείο
ο Α θα 'ναι έπρεος αυτούτος.
→ ③ Δε μπορεί να τιμωρήσουμε κανέναν
απ' τους δύο. → ο Α → υπεξαγωγή και
ο Β → αυτή συνέβη.

29/3/2019

-35-

η) π.χ. ο Α πείθει το Β να εδώσει έγγραφο με την υπογραφή του Γ, παριστώντας ψευδώς ότι ο Γ συναινεί. Ο Α θα το κρημυνόπ. λόγω υπέρ του Γ, η.χ. εξοφλήσει απόδειξη.

(216)
Ο Β τεθεί πλαστογραφία. ~~Αν~~ ^{το κενό} ~~στην~~ και' εντολή του Γ, βάζει τις πιεστές. θεωρίας δεν υπάρχει πλαστογραφία. Εδώ όμως δεν έχει συναινέσει. Όμως ο Β δε το θυμίζει, υπολαμβάνει ότι υπάρχει εντολή γάρ δεν έχει δόδο πλαστογραφ. (παραρ. πλάνη). ~~δεν έχει σκοπό παραπλάνηση~~. Ο Α προτρέπει σε πράξη που μπορεί το 216. ~~Αν~~ ^{Αν} έδειχνε μόνο ο δόδος θα μπορούσε ο Α να του ηθικός αυτουργός αφού ο δόδος είναι στοιχείο του αποτελεσματος. Επειδή όμως δείχνει ~~και~~ ^{το} υποκαρ. στοιχείο του αδικού (ο σκοπός παραπλάνησης), ο Α θα είναι έμμεσος αυτουργός.

* Δεν είναι προνοηθ. ο Β να τεθεί ως όργανο του Α και να υποτάσσεται σε βούλησή του.
(μόνο στην περίπτωση της παραπλάνησης μπορεί να γίνει αυτό).

(εξαναγκασμός
σε αυτοκτονία)

Αν ωστόσο ο Β υφίσταται από φόβο του ελεύθερα βούλησει να αυτοκτονήσει ο Α δε μπορεί να τον αυτουργός (ή συμπόνοχος, παρά μόνο ενδεχομ. κατά 301 → συμπετοχή σε αυτοκτονία.

Επί συνόχης

Αρμεν αυτουργία ^{άρμεν πράττων} ^{αυτοεπρεμική ή υπόβια}
+ ^{υποκαρ. στοιχείο αδικού}
Αν δείχνει το υποκαρ. στοιχείο και το έχει &

αὐτοὺς, τότε ὁ τελευταῖος ἐὰν περιέχῃ
καὶ ἑπεὶ αὐτοὺς

-37-

4981 → pseudis belaiwau. (242)

46 $\bar{p}$ 1 π^+ K $\rightarrow$ ως αντιστοιχείς τιμοποιείται και ο αντικείμενος συνάρτης

49 ILK

Ερώτηση Η Α πείδα το Β ταρία στη ΔΟΥ να υπεβαρ.
χρημ. ποσό από τα χρήματα του ταξίου.

258 → διαταξίση κορυφής υπέρβαρ. του 245 (μόνο παρ' υπαρκτήντος).

4952

→ αλφάβητος του 258

→ κωδικός αλφάβητος του κοινού εφελκυσ. του 245 (παράδειγμα που ο αλφάβητος έχει κάνει διακριτική υπέρβαση του 258)

4a) → δυστυχώς μπορεί να επιβληθεί η επαγερμένη ποινή

κατά παραγγελία

Απόδειξη απ' την αρχή της περιορ. εξαρτήσεως
το όδιον του συννετόχου εξαρτάται απ' το
όδιον του αυδικού σπυριγίου. (θεωρία του
9. (δωείου συννετόχου)

→ Ο κοινωνικός αντί τους ανωτέρω υποκείμενους
έχει ιδιότητες που δίνονται από ιδιαίτερα
καθήκοντα - η έννομη τάξη απαιτεί να
αφαιρούν ανάγκες με συνεισφορά των
κοινωνικών τους ατόμων.

↳ Λοιπόν και λόγω της ιδιότητας αυτής εμφανίζονται σε ιδιαίτερο πλάγιο ποινικό.

αδελφότητα
τιν

4981 → ο συμπρότοχος τιμωρείται
για το ίδιο αδίκημα με
ποινή κείνη.
4982 → ο συμπρότοχος τιμωρείται
ως ηθικός αυτουργός
(intraque) σε αδικήματα που δεν
έχει κάνει ο συγχορ.
Οι ιδιότητες αυτές καθορίζονται (και) ιδιαίτερα
προσωπικά στοιχεία (extraque)

Πραγ. (3) Α πείθει το Β να υπεξαρξήσει 121.000€.
375 πκ → άνω των 120.000 είναι κακούργημα.
↳ για το (Β) → 375 5-10 έτη
για τον (Α) → το ίδιο (γιατί εδώ υπάρχει
για άλλη πρόσωπο
χωρίς ιδιότη.
ιδιότητα ^{αυτού} ~~αυτού~~
το ποσό υπερβαίνει
τις 120.000€).

Πραγ. (4) Α πείθει τον αυτολοδοχο (είκοι) Β να
υπεξαρξήσει 50.000€ που ο Β έχει στην
κατοχή του ως του ετοδία του για να
πληρώσει ένα συμβόλαιο.
375 § 2 → κακούρηγματος υπεξαίρεση
↳ αντικερ. ιδιαίτερα μεγάλη αξία
↳ ιδιαίτερη ανάγκη (ή) ανάγκη
του ετοδίου ή άλλου έργου
θα εφαρμόζεται το 49 γιατί ο Β έχει ιδιότητα
ιδιότητα του δικού και επορ. επωφεύεται
το αμόνοιο.
Ο (Α) → ηθικός αυτουργός σε υπεξαίρ. αντικερ.
50.000€ (ιδιότη. μεγάλη αξία) → αυτόνομο ^{αυτού} ~~αυτού~~ έγκλημα (5).

5/4/2019

-39-

350 ΠΚ: Εκμετάλλευση πόρων → νοείται μόνο για
άνδρα.

Προβλ. 11 γυναίκα (Α) πείθει το (Β) να εκμεταλλευτεί
τα κέρδη της πόρων Χ.

↓
άντρας → ιδιαίτ. προσωπικό
στοιχείο.

→ Στο (350) δεν χρειάζεσθ. ο άντρας ως
αρκείας συγγερ. ιδιότητας αλλά για την
περιγραφή της ιδιότητας. → άρα όχι εφαρ.
του (49).

→ Άρα προϋποδ. του (49) είναι το ιδιαίτ. προσων.
στοιχείο του δράστη που άρκει να συνεπάγεται
ιδιαιτέρη καδίκου (ή) ιδιότητας.

↓
Λογικά να τη θεωρούσε πηδύρα ο
συγγετόχος.

Ιδιαίτερη νομική υποχρ. (άρθρ. 12 ΠΚ)

Προβλ. 60 Β έχει το παιδί του να πνίγεται και ενώ μπορεί
να το σώσει παρακάνει να το πράξει. Έχει
ιδιαιτ. νομ. υποχρ. προστασίας της ζωής
του και αποτροπής αυθ. για τη ζωή του.
Ο (Α) με προτροπή του οδηγεί το Β στην
παράλειψη.

↓
ιδιαιτέρη σχέση που διατείνεται το οίδικο της
ανθρωποκτονίας.

(ω) δεν υπήρχε αυτή ο Β θα πνιγόταν με το
307.

49
Γενικά η (81) του 49 οδηγεί σε μεγαλύτερη επιβάρυνση, ενώ το 49§2 έχει ωνοική μεταβ. για το συρρέτοχο.

(81) Ανυπαρκτή πείραξη → κατακρίνεται γτ δέχεται ότι θα πρέπει να 'ναι υποχρεωτική η πείραξη. Η δυνατότ. της πείραξης αφορά τον υλικό και ^{ψυχικό} αυτούργ. ΟΧΙ ΤΟΝ ΠΝΟΝ. ΑΠΛΟ ΣΥΝΕΡΓΟ γτ αυτός πικρ. ναυρύνει ήδη κατά 47§1 και ο υοργ. δε δέχεται δεύτερη ελάττωση της ποινής.

(85) ΠΚ → Προβλεπεται γτ δεύτερη πείραξη της ποινής.

Πραγμ. Α τεταμένη απόπειρα ανθρωποκ. κατά (83). Ο Α είναι ^{απόπειρα} συνέργος και του κέρνει το σπιν.

→ Στο (83) συντρέχει κατά 83 λόγος πείραξης της ποινής.

→ Ο Α έχει ακόμα πιο ναυρύνει απαξία.

→ Λόγος απόπειρας
→ Λόγος συνέργειας.

ΟΧΙ! Μία μόνο πείραξη και στο πλοσίον της θα δύναται υποβ. η διαμορ. απαξία της πράξης του καδώς.

(85) Απόφ. πείραξης του πλοσίον (85) Εντός του ναυρύνει πλοσίον θα λάβουμε υποβ. της διαμορ. απαξίας μεταξύ των δύο.

Εκτός ελατ. εφαιρ. διηκώς πείραξη όπως π.χ. απρόσμενη απόπειρα 43 → ποινή του 83 γτ π.60.

5/4/2019

-41-

4982 → ιδιαίτερα προσωπ. στοιχεία

↳ μόνο για εκείνον στο πρόσωπο
του οποίου συντρέχουν.

Δυνατόν είναι ο συμπέτοχος να τιμωρείται
αυστηρότερα απ' τον φυσικό αυτουργό.

Παράδειγμα: Ο Α Πρόεδρος κ' Δευτ. Συμβ. Εταιρεία πείθει
το Β ταμία να υπέγραψ. 50.000 απ' το
ταμείο της Εταιρείας. Ο Β τιμωρ. κατά
3758/1 Εδ.α' περ. 6. Στο πρόσωπο όμως του
Α συντρέχει η ιδιότητα διαχειριστή ξένων
περιουσιών. Οπότε εδώ η ιδιαιτ. προσωπ.
ιδιότητα συντρέχει στο πρόσωπο του
συμπέτοχου.

Θα διωχθεί επίσης η ιδιαίτερη ιδιότητα μόνο
για τον Α → ηθικά αυτουργία σε κακούργια
υπέγραψαν

ενώ ο Β → δεν τείνει σε κακούργια. υπέγραψε.

4983

~~Παράδειγμα~~ Ο Α ζητάει απ' το Β υπάλληλο του
Δημαρχείου να εκδώσει ψευδές πιστοποιητικό.
Δίνει ο Β στον Α τη σφραγίδα και το
έμβλημα του δήμου να τοι συμπληρώσει
μόνος του - κατά προτροπήν του έχοντος
την ιδιαιτ. ιδιότητα υπαλλήλου.

η) Ο Α πιάει στο υποδικαστικό και ζητά
απ' τον υποδικαστικό να του μεταβράσει
συμβασιμότητα πώλησης - του σπιτιού του Συμ.
πριν το μέγιστο καταδικαστικώς
μεταγραφέν συμβόλαιο που μετέγραψε για
το ίδιο σπίτι ο Γ.

(Αν) ο intranet είναι ο ηθ. αντ. της
θα πτωρύνει ως ~~απρόσβ.~~ ^{επρεσβ.} αντ. της
απ. ο extranet ως ^{επρεσβ.} αντ. της. η οποία είναι δική του.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ
ΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ
ΠΛΑΧΑ

ΕΚΚΛΗΝΑΤΑ

ΔΗΜΑΚΗΣ

-43-

→ 1015 → ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
→ ΔΕΥΤΕΡΕΣ → ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
στην Β για να τη βιάσει, όρκε.
κή που προκαλείται ναυραχία

380 δ1 εδ. α → ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ
εδ. β → ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ (1) ΚΑΘΙΑ

20 Α πάει να δει το Β και από τα
πράγματα που πήρα στο κατάστημα πεδύνη
→ τουλάχιστον υπάρχει αρέσει (το δύναιτο)
→ Κατά τον προκάτοχο ΠΚ επιβάλλεται η βαρύνουσα
ποινή → (ΚΑΘΙΑ) αν το αποτέλεσμα συνδέεται
συνήθως με τη συμπεριφορά του δράστη.
Χωρίς να εξετάζεται υπαιτιότητα (1) αρέσει
του δράστη.

Αρχή → σε όποιον επηρεάζεται σε άδεια
πράξη καταλογίζονται όλοι οι εθνοί
του αποτελέσματος ανεξαρτήτως υπαιτιότητας.
όρκε αυτό δεν δίνει υπό την καταλογισμένη

πιδόν δεν αρκεί ο συνήθως συνδέσμος (να
υπάρχει) αλλά απαιτείται απαιτιότητα.

Αποφυγή αντικαρκινικής εθνοί

21 ΠΚ → 340 + 380

↓
Η ποινή επιβάλλεται μόνο αν το αποτέλεσμα
αποδοθεί σε αρέσει του δράστη.

2 Η επιβάρυνση του δράστη με τον κίνδυνο
που επηρεάζεται στο βασικό σχέδιο.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

- (Αν) δεν υπάρχει το 29 θα ομαλοποιείται σε 66 ευρώ. → γτ αλλιώς θα τιμωρούνταν ελαφρώς για πράξη ελαφρώς αναξίας.
- Ο δράστης μωρφεί δη η πράξη που κάνει εμφανίζει ενδυνους (π.χ. το θάνατο του θοράτος). Το βγουν δη το αποτέλεσμα είναι προϊόν εγκληματικής ενέργειας που προβλεπόμενα του ανωτέρου ενδυνου (που επικριέται στο βασικό εγκλημα) οδηγεί σε παραλήπτη απασία την οποία αντικατοπτρίζει ο νομοδ. με τη βαρύτερη τιμωρίση.

310

Πράξη (30) Α δίνει μια προνοία στο Β και αυτός μένει παράλυτος. ↓

για απάντηση μπορεί να

οδηγήσει σε 166βια.

Πολλές φορές γι' αυτό το λόγο τα εγκλήματα αυτά αρκούνται ως προς την ποινή προβλεπόμενα αναλογικότητας (ειδικά αν επιβληθεί μόνο 166βια και τίποτα άλλο).

Εκ του αποτελέσματος → χαρακτηρίζεται
(ή) διακρινόμενος

αυτό γιατί δημιουργείται διακρινόμενος νομικός εγκλημα.

για επίταξη της ενδυνου

→ απώδυνη ενδυνος
(κ) απέχθεια

→ απαιτείται να έχει οφείδεται
(ή) ανέχεται συνάγεται συνάγεται →

19/4/2019

-45-

→ Στο βαρύτερο έγκλημα και την απειλή.

310 (βαριά σαρ. βλάβη)

Παμ. 4

π.χ. ο Α επιτίθεται στο Β και βάζει νοί του
δώσει 2 βροχιές (για να του πωρίσει το
πίπι) και ο Β παθαίνει βαριά εξωτερική
βλάβη.

Το βαρύτερο έγκλημα → οδηγεί στο 310 ρ1 (α)
γίνεται από φύλακα.

ανποτελεί πραγματικού του
κινδύνου άρα σχεση απειλής.

Παμ. 5 ο Α σαρ. βία κατά Β και παρά να
του κλέψει το πορτοφόλι. ο Β τρέχει, ο
Α τον κυνηγά, ο Β βιάζεται και σκοτώ-
νεται. θεωρούμε δεδομένη την απειλή.
Ενώ υπάρχει κίνδυνος και υποαιτιότητα
του Α δεν υπάρχει απειλή αφού το
βαρύτερο ~~αποτελεί~~ δε συνδέεται με την
πράξη.

Είω δεν εφαρμ. το 2ε του αποτελ. διακρι-
πύο αλλά θα εφαρμ. ούν οι διατάξεις
για τη συρροή. (380 ρ1 → ανθρωποκτονία

πιοτερου → εξ απειλής
αδού

→ Ο αυριός επιθυμεί να κληρονομήσει το
θάύο του. Του γίνεται ένα ταξίδι με το
γεροπιάνο επιβιβούνται ότι αυτό θα πέσει.

Πράγματι πέφτει το αεροπλάνο. Ευδύνεται
ο ανιψιός για την ανθρωποκτονία σιμου
με προτροπή του ταξιδεφέ ο θείος;

In θεωρία

Εδώ δε μπορεί να υπάρχει δόλος.

Συνάφιστα πηαύγια του (2019) ~~απαιτείται~~ να διασφραγίσει
ότι ο ανιψιός ευδύνεται, νοσηρικά
εξαιτίας της δέψης "Γκοτίνου".
Η επιτροπή διασταλτική έρμηνεία έχει
το δικό της στο πιθανό νόημα της
δέψης αδίκως είναι αναγνωρίσιμη
αυτολογία.

Συνάφιστα

ΑΝΤΙΣΕΙΜΕΝΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Προτάθηκε (στη Γερμανία) ^(Roxin) ότι ήδη σε επιπεδο
αντικειμ. υποστάσεων δεν αρκεί να οριστεί
στον απινώδη συνάφισμα αλλά θα
πρέπει να απαντήσει ~~τη~~ ^{εξορία} ~~το~~ ^{το} ~~αποτέλεσμα~~ ^{το} ~~να~~
αποτελεί πραγματογν του κινδύνου
και να δώσει κατά πόσο αυτό έγινε
στο συγκεκριμένο αποτέλεσμα.
Οπότε το αεροπλάνο π.χ. δεν αποτελεί
πραγματογν του κινδύνου που ενόχεται
στη σύγκρ. του δράστη.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΤΟ,

→ εφώνοιται στο
στάδιο της αντικειμ.
υπόστασης εμδον
υπάρχει ο απινώδης
συνάφισμα.

απεξόφισμα θεωρ. εδικοτέρη έκφανση της
αρχής του αντικειμ. καταλογισμού.

→ Βασικός αντίδομος του αντιεμφανικού καταλογισμού το ότι είναι περίττος ενώ το δέμα θα μπορούσε να επιλυθεί απ' την ήδη υπάρχουσα θεωρία.

→ Ο ΑΠ για τον αντιώδυ συνδεσμό οικοδομεί τη θεωρία *conditio sine qua non*.

Έγω ότι ο Α βιάζει το Β και τον σκοτώνει.
↓

329 + 336. Καταρχήν δεν υπάρχει πρόβλημα στην εφαρμογή ως κατ' ιδέαν συρροή.

~~Ομως~~ πρόβλημα ανατομικότητας όταν η εξ' αφέλειας διάπραξη προκύπτει αωστηρότερα απ' την εκ δόλου.

π.χ. 380§2

Ο Α δολοφονεί το Β και με μπουλνιές τον καθιστά παράλυτο.

• δολος (δολία) ⊕ απήλεια (βαριά συμπεριφορά)

ΙΣΟΒΙΑ

• ΜΕ κατ' ιδέαν συρροή (α) η βαριά συμπεριφορά (σκοτώνει) (β) η δολία (απ' δόλο) → ~~κάθερξη~~ έμε 10 έμ
οπότε 310§1 + 310§3

το ποσό κάθερξη έμε 20 έμ.

→ Οπότε ο δολος οδηγεί σε ηπιότερη μετακίνηση του δράστη απ' ότι η απήλεια.

↳ αντιφατικό

→ ΜΗ ΓΝΩΣΙΑ ΕΞ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ
ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ.

όπου η εφαρμογή της κατ' ιδέαν ερμηνείας είναι ηπιότερη στο δόλο απ' την απείθεια → 29 4 ε δόλου πρόκληση

άρα εδώ το 380δ2 θα εφαρμοστεί και όταν υπάρχει δόλος → μη βύβιο.

Ο Α αμείβει και απαγάγει ενόχως επιτίθεται κατά του Β ^{τον αυτίον} τον φρουροστέ, τον πυροβολεί και τον σκοτώνει.

άρα 380δ1 + 299δ2

~~Αιτιολογία~~ (Α) όχι θα έκανε το λάθος του nullum crimen, αφού δεν προβλέπεται στο νόμο.

↳ (Β) όχι γιατί αποτελεί ευθεία εφαρμογή της ερμηνείας από το έλεγχον στο μέλλον.

Όπου και η εξέταση ποιν. μετακρίσεων μεταξύ δόλου και απείθειας δε γίνεται.

↳ είναι πρότυπα του αυστηρού πλαισίου για τα εξ του αποτελέσματος διακρινόμενα που παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

6/5/2019

ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΑΓΝΗΣΙΑ

ΑΠΟΠΕΙΤΑ → το βασικό εγκλημα τελείται με απόπειρα αλλά έχει επίρροη το βαρύτερο αποτέλεσμα. Ο Α επιχειρεί να δολοφονήσει τη Β. Αν την βρει βία η Β πνέει. Ο Α δε προλαβαίνει να προβεί στο βασικό εγκλημα της δολοφονίας αφού έρχεται η αστυνομία.

1η άποψη (42) → Γενικές Διατάξεις επί απόπειρας → ελάττωσεν νοινή του (83) (που δόχ. ισχύει κώδικας).

2η άποψη → κατά (42). Απόπειρα μπορεί να vonεί μόνο για δε δόχου εγκλ. και (Οχι) εφ' αρεθείας.

~~Δόχου~~
επέκταση
των αξιολογίων.

Εδώ έχουμε απόπειρα του βασικού εγκλ. αλλά επέλευση του βαρύτερου αποτελέσματος.

το οποίο επίρροη εφ' αρεθείας
όρα λόγω επέλευσης δόχου
δε μπορούμε να έχουμε απόπειρα.

Οπότε εδώ απόπειρα του βασικού εγκλ. (380§1)
σε ^{αποπ.} επί ιδίαν συρροή με την
ανθρωποκ. εφ' αρεθείας (302§1)

ευναικότερη δόχη για το έγκλημα.

Αντίθετα στα Μη Γνήσια → υπάρχει δόχος και για το βασικό και για το βαρύτερο αποτέλεσμα.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Πρωτ^ο 20 Α προκαλεί το Β να τελέσει άυστία
 εις βόιρος του Γ απ' την οποία ο Γ παύει
 ο Β → θανατηφόρος άυστία (380§2)
 ο Α → ηθικός αυτουργός

1η άραση → Συμμέτοχος ο Α στο έγκλημα
 αποτέλεσε διακρίνοντας κατά
 τη διάρκεια του (46).

Διέκρινε ο Α να φυλάξει / μπορεί να προλάβει
 τον κίνδυνο θανατηφόρου αποτέλεσματος.
 Να συντρέχει διακ. και απειρία του Α.
 Οποτε ο Α να τιμωρηθεί κατά 380§2 όπως
 και ο Β → 16 έτη

(Αν) όμως ο Α δε μπορούσε να το προβλέψει
 να τιμωρηθεί ~~μόνο~~ ως ηθικός αυτουργός
 της άυστίας.

2η άραση → Η συμμετοχή προϋποθ. βάσει
 του συμμέτοχου (κατά το 46).

Αρα θα θεωρ. τον (Α) ηθικό αυτουργό μόνο
 του βασικού 380§1.

για το βαρύτερο αποτέλεσμα.
 (Αν) ο Α φυλάξε τον κίνδυνο, θα του θεωρηθεί
 και εδώ παραπτώσεως και ~~ιδέαν~~ ιδέαν
 αληθούς συγχοής εξ απειρίας (302)

και πάλι ηπιότερη μεταχείριση αμερ. θα έχει
 το ηθούγιο ποινής του αυτουργού (5-20 έτη)

(+) άρα έως 20 χρόνια
 [απόρση εξ απει. (έως 5 έτη)]

6/5/2019

Π Δ Α Ν Η

-51-

ΑΔΙΚΟ

ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Π	ΑΥ	ΛΑΑ	ΠΚ	Υπαρ. Δότ.	ΔΑΠ	ΔΑΠ
	πρωτ. 1 299 πρωτ. 2 339	-		3021 (302) 3022	ΣΥΝΕΤΙΚΟ ΣΤΑ (ΑΥΝΑΤΟΤΗ)	Πρωτ. 1 ΚΑΝΟΝ ΣΥΝΕΤΙΚΟ
					3122 (ΣΥΝΕΤΙΚΟ)	

Προσπαθεί → άγνοια των στοιχείων της
Πράξης αυτοκαρ υποστήριξη του
εγκλήματος.

π.χ. Ο Α υπονομεύει κάτι που κυλάει ε' ένα
θάμνο νομίζοντας ότι είναι θύραillon και
είναι άνθρωπος.

(Α) → αυτοκαρ υποστ. → υπονομεύει (299)
→ υποκαρ. υποστ. → άγνοια ότι σκοτώνει
όρθον → έτερου δόλου.

Ο Α σχεδιάζει να ελέγξει κατά κανόνες
επιχειρήσει τι είναι πιθανό αν το θάμνο αυτοκαρ
αυτοκαρ

Νομική Πράξη → άγνοια της απαγόρευσης
εκ του νόμου μιας
συμπεριφοράς.

π.χ. 339 §1 → γ) → ελαφρότερη περίπτωση

πρωτ. 2 Ο Α έρχεται σε συνουσία με τη Β 14,5 ετών
θεωρώντας ότι είναι 16 ετών. Πληροίται η
αυτοκαρ υποστήριξη του 399, άρα άγνοια των
υλικών και δεν έχει δόλο.

→ προσφ. πράξη που αφορά
το δόλο.

Η απόφαση δε γίνεται αόριστη αν μπορούσε
έως και να διαπιστωθεί την ηλικία της.

-52- Συν ανότι

Η πράξη τρούποδ. διακρίβη μιας οτινής
παράστασης που όρως δει νήντα στεν
πραγματικότητα

Πρακ. 30 Α πωτά στο Β επίκρυσο εραχιά δέροντα
του ότι είναι χρυσό. Ο Β πράγματι διακρίβη
την παράσταση ότι είναι χρυσό και το
πληρύνει ως τέτοιο.

Συν ανότι ^{η άνοια} δε γίγναι την ignorantia facti
πραγμ. πράξη

Πρακ. 40 (Α) ερχόταν σε συνουσία με τη Β 145
ετών θυωρίοντάς το, υποταλινούοντας
όρως ότι αυτό επιτρέπεται ενώ των 145

πράξη ως προς της επιταγές του νόμου
(άνοια της απαγόρ. του νόμου).

Παρότερο η νομική πράξη ήταν αδιάφορη
και δε προσετράτο στεν επιταγ
της ποινής («άνοια νόμου δε
συχωράται»).

Όρως εξαιτίας της νοδονομίας και της
συνδετότητας των νόμων και της
επίκρυσε της αρχής της ευνομίας

Επιτάγες να διακρίβηται
υπό την η νομική πράξη
υπό του δράστη.

Εδώ ο Α δεν έχω συνάδου του αδικού
→ νομική πράξη → αποκλεισμός του δόλου.
Επεί από αρότατοι δεν πικωρ. η πράξη
θα έπρεπε ο Α να πείναι στικώρμος
(θεωρία του δόλου) → εξοκινώνω τη νομική
ή συν η πράξη. πράξη.

6/5/2019

≠ θεωρία της ενόχης

3182 ΠΚ



(Πρώτη αγορά παγκόσμιες
που διατηνώθηκε
αυτή η θεωρία
1950 - χωράδας)

→ δόλος θεωρ. ως μυθός
και βοήθησε των περίστα-
~~των~~ της ενόχης.

→ (Α) αντιπαράθεση τη νομική
όπως των πραγμ. μέλλων
θα έχουνε με βάση
και αξιοποιήσου.

Η πράξη να είναι συγγνωστή

(Αν) υπήρχε η δυνατότητα να
το πληρωμαριθεί τότε
υπάρχει "όπως δυνατότητα
πράττειν" ΜΟΝΟ αν δει
υπήρχε η δυνατότ. φησὶ
ως πω καταλογιστέ.

→ Η θεωρία της ενόχης είναι πολύ αυστηρότερη
απ' την θεωρία του δόλου. (→ ισχύει στο αστικό
δικαιο - do you make)

→ Το αν ο.χ. ~~είναι~~ ο Α είναι από μια άλλη χώρα
που υπάρχει διακρίσ. νομικό πλαίσιο (η)
προκύπτει μια κοινότονη ειδική ποινική νόμο
μπορεί να διακριώσε συγγνωστή πράξη.

αν ο.χ. βινόταν αμερικ.
αποζημιώσεως 914

Γράφει Α έρχεται σε συνουσία με τη Β (13 ετών)
υπολαμβάνοντας ότι είναι 14,5 ετών.

(Αν) δε το βρωπίζει ο Α, θα τιμωρ για πλημμελή
αποκρίσεως (π. πράξη να βρωπίζει δόλος
τα στοιχεία της αντίθετ. υποστήξε.

3082 → πραγμ. μέλλων

Πράξη 6Η (Α) έρχεται σε επαφή με το Β 14, 50ων υπολαμβάνοντας ότι ναί νέν κόντω των 15 είναι απογορευμ. αλλά όχι αξιόποινο (οτι δη. έχω ποινολογικές συνέπειες).

αξιόπορη πράξη 31δ1.

Η έννομη τάξη την νέρχεται γτ ήξερε ότι απαγορεύεται άρα μπορούσε να το απομνημ. Νομική πράξη → περί το άδικο και όχι περί το αξιόποινο.

Πράξη 70 Α έρχεται σε συνουσία με τα Β 16 50ων υπολαμβάνοντας ότι η πράξη του είναι απογορευμ. εκ του νόμου (αποπληθύνου ανηθίκου). → Νομικό έγκλημα.

43ων πόμοι την απικερ. υποστάση κωφεύς.

ανάστροφη / αντίστροφη εγκλήματος.
νομική πράξη

Πράξη 80 Α υπονοείται κατά του Β με βεβότο όμο νομίζοντας ότι είναι άδικο και τον σκοτώνει. → προφρ. πράξη

έξουσία της απικερ. υποστάσεως αποκλεισμός όδου / ανοιχτή η ευθύνη για απέλεια.

Ανάστροφη πράξη. νόμω

Πράξη 90 Α υπονοείται κατά του Β με άδικο όμο υπολαμβάνοντας ότι είναι βεβότο → 43 δ1

Αποδοτική αντίστροφη άδωμο πέγου.

6/5/2019

-55-

Δικαιοδοθητική βάση
ποινικοποίησης απρόσεκτης απόπειρας
↳ γιατί αφού δει πληρωθεί η αντικειν.
υπόσταση;

Η έννοια ποινικοποίησης του αρουήματος
είναι λανθασμένη γιατί δεν τιμωρείται
για ιδεολογία π.χ.

αλλά τιμωρείται η διατάραξη της ακεραιότητας
της ενόχου τάξεως. και της ερήνης.
δυσταξίας του ενόχου αργού.

Ενώ αν συνέβη από επείγουσα (βλακεία)
δε διαταράσσεται η ακεραιότητα ενώ και
γι' αυτό ο δράστης μένει απινώρητος.

πρωτ 10) Α υπολαμβάνει ότι η 13 είναι 14 ενώ
είναι 16. → αντιστροφή πρωτ. μέτρου

θα μπορούσε → απρόσεκτη απόπειρα
λόγω αντικειμένου

αλλά θα πρέπει να ελέγξουμε αν
συντρέχει η δικαιοδοθητική βάση της
διατάραξης της ακεραιότητας γιατί
ποινικοποίηση της απρόσεκτης απόπειρας.

1. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.

1. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 2. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 3. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 4. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 5. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 6. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 7. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 8. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 9. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 10. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)

[illegible]

1. *Phragmites australis* (Common Reed)
 2. *Spartina patens* (Cordgrass)
 3. *Scirpus americanus* (Burreed)
 4. *Distichlis spicata* (Spartan)
 5. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 6. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 7. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 8. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 9. *Phragmites communis* (Common Reed)
 10. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 11. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 12. *Distichlis spicata* (Spartan)
 13. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 14. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 15. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 16. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 17. *Phragmites communis* (Common Reed)
 18. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 19. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 20. *Distichlis spicata* (Spartan)
 21. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 22. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 23. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 24. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 25. *Phragmites communis* (Common Reed)
 26. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 27. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 28. *Distichlis spicata* (Spartan)
 29. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 30. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 31. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 32. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 33. *Phragmites communis* (Common Reed)
 34. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 35. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 36. *Distichlis spicata* (Spartan)
 37. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 38. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 39. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 40. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 41. *Phragmites communis* (Common Reed)
 42. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 43. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 44. *Distichlis spicata* (Spartan)
 45. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 46. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 47. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 48. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 49. *Phragmites communis* (Common Reed)
 50. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 51. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 52. *Distichlis spicata* (Spartan)
 53. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 54. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 55. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 56. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 57. *Phragmites communis* (Common Reed)
 58. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 59. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 60. *Distichlis spicata* (Spartan)
 61. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 62. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 63. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 64. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 65. *Phragmites communis* (Common Reed)
 66. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 67. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 68. *Distichlis spicata* (Spartan)
 69. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 70. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 71. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 72. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 73. *Phragmites communis* (Common Reed)
 74. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 75. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 76. *Distichlis spicata* (Spartan)
 77. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 78. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 79. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 80. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 81. *Phragmites communis* (Common Reed)
 82. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 83. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 84. *Distichlis spicata* (Spartan)
 85. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 86. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 87. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 88. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 89. *Phragmites communis* (Common Reed)
 90. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 91. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 92. *Distichlis spicata* (Spartan)
 93. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 94. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 95. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 96. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 97. *Phragmites communis* (Common Reed)
 98. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 99. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 100. *Distichlis spicata* (Spartan)
 101. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 102. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 103. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 104. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 105. *Phragmites communis* (Common Reed)
 106. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 107. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 108. *Distichlis spicata* (Spartan)
 109. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 110. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 111. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 112. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 113. *Phragmites communis* (Common Reed)
 114. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 115. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 116. *Distichlis spicata* (Spartan)
 117. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 118. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 119. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 120. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 121. *Phragmites communis* (Common Reed)
 122. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 123. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 124. *Distichlis spicata* (Spartan)
 125. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 126. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 127. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 128. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 129. *Phragmites communis* (Common Reed)
 130. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 131. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 132. *Distichlis spicata* (Spartan)
 133. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 134. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 135. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 136. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 137. *Phragmites communis* (Common Reed)
 138. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 139. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 140. *Distichlis spicata* (Spartan)
 141. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 142. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 143. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 144. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 145. *Phragmites communis* (Common Reed)
 146. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 147. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 148. *Distichlis spicata* (Spartan)
 149. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 150. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 151. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 152. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 153. *Phragmites communis* (Common Reed)
 154. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 155. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 156. *Distichlis spicata* (Spartan)
 157. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 158. *Cyperus tenuifolius* (Nutgrass)
 159. *Eleocharis obtusa* (Spikerush)
 160. *Scirpus setaceus* (Burreed)
 161. *Phragmites communis* (Common Reed)
 162. *Spartina anglica* (Cordgrass)
 163. *Scirpus torreyana* (Burreed)
 164. *Distichlis spicata* (Spartan)
 165. *Eleocharis acicularis* (Spikerush)
 166. *Cyperus tenuifolius</*

1. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 2. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 3. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ -1 & i \end{pmatrix}$

[Faint, illegible handwritten notes across the page]

1

[illegible]

1

13/5/2019

ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΑΠΟ ΑΠΙΣΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ - ΣΟ-

Περίπτωση συνωδού ~~αποκλίσεως~~ από την απιστή διαδρομή. → ο δολός δεν περιμένει, μόνο το αποτέλεσμα στήλ
ει τον απιστή διαδρομή

Πρακτ. 1

π.χ. ο Α πυροβολεί θέλοντας να σκοτώσει το Β αλλά απ' αυτού πηί τον πυροβολισμό πέφτει ένα καρπίδι και σκοτώνει το Β.

* Εδώ δεν υπάρχει ευθύνη για ανθρωπ. αφού υπάρχει συνωδός αποκλίση αλλά ευθύνη από άνθρωπο.

Πρακτ. 2

ο Α θέλει να πνίξει το Β στο ποτάμι ρίχνοντας τον απ' τη βέρυα. Απ' αυτού τον ρίχνει πόνω σ' ένα πυλώνα της βέρυας και έτσι απ' το χτύπημα πεθαίνει.

Εδώ η απόκλιση είναι επουσιώδης άρα η ευθύνη είναι ίδια.

Πρακτ. 3

ο Α πυροβολεί το Β για να τον σκοτώσει αλλά δεν πεθαίνει. Στη συνέχεια τον ρίχνει στη θάλασσα για να εφρακώσει το πτώμα.

↳ παράδειγμα ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΟΛΟΥ ανθρωποκτονία
↳ απορρίχθηκε.

1η άποψη (αμερικ.) → ο πυροβολισμός είναι άνθρωπος και η ρίψη στη θάλασσα είναι ανθρωποκτονία από σπέντα (αμερικ. άποψη το πρόβλημα) → αμερικ. πρ. συρρή
↳ απορρίχθηκε ως μη ανταποκρινόμενη στην πραγματικότητα.

2η άποψη: στα όρια του προβλήματος - επουσιώδης απόκλιση απ' την ~~σκοπία~~ της απιστής διαδρομής → άρα (ευθύνη) έφισον για ανθρωποκτονία.

-SF-

Πρακτ. 4 Περίπτωσης αντίστροφου Γαιικού Δόλου

Ο Α χτυπά το Β με βιόλεντα ράβδο για τον αμύδα ανώδυντο και μετά βλέπει να τον παύει στη θάλασσα να πνιγεί. Ομοίως ο Β πεθαίνει απ' το χτύπημα πριν τον πνιγμό.

Στην πράξη πρόκειται για ανθρωποκτονία εξ αφέλειας και η δεύτερη ενέργεια είναι ανόμοια απόπειρα → αόριστο ποτέ καταλήγουμε στη θεωρία της επουσιώδους ~~απόπειρας~~ ~~απόπειρας~~ απόπειρας απ' την αυτιώδη διαδρομή.

Πρακτ. 5 Ο Α περιμένει σε μια βουίνα να σκοτώσει το Β, η καρδέωεται και βάζει στο σκοτάδι πυροβόλα και σκοτώνει το Γ.

Είναι άνω ουσίας το ποιος σκοτώνει αφού διατηρούμε ανθρωποκτονία (πάλι περί την ταυτότητα)

Πρακτ. 6 Ο Α θέλει να σκοτώσει το Β αλλά αστοχεί και πετυχαίνει το Γ.

Περίπτωση αστοχίας βολής → απόπειρα 299§1 κατά του Β με αρχή επέκτασης περικοπών, άρα να προβάλει ότι μπορεί να αστοχήσει άρα ανθρωποκτ. από αφέλεια κατά του Γ → Ατιμής κατ' ιδίαν ευρηγή.

Πρακτ. 7 Ο Α πυροβολεί το Β, αστοχεί και σκοτώνει το Γ, αδελφό του Β.

Ποτέ απόπειρα ανθρωπ. κατά Β και 299§1 η απόπειρα είναι ίδια. γίνεται μόνο από δολιο (και όχι αφέλεια) → αγία εξουσία για το έγκλημα.

13/5/2019

-58-

Πράξη

Α υποβοηθεί και σκοτώνει το Β. Εκ των
υστερών αποδείκνυται ότι ο Β σκοτώθηκε με όπλο
πατά του Α, ο οποίος το αγνοούσε.

	ΑΥ	ΔΔΑ	ΙΠΚ	ΚΑΤ	ΑΔΠ
		ΥΣΔ		ΥΠΑΠ. (ΑΔΟΛΟΓ)	Γνωστ. / Βούλητ.
Π	299	22			οχι ΥΣΔ → 22 οχι ΥΣΔ

299
299
438

→ Ο Α βρίσκεται σε κατάσταση άρνησης
από το αγνοεί.

Οι λόγοι άρνησης του αδικού ερμηνεύονται

ονομαστικά στοιχείο δικαιολογείται;

→ το να μωρίζα δηλ. ότι τρέχει εν αγνοία

(η) επέρχονται μόνο αντικειμενικά;

1η άποψη (χωραϊκή): δεν απαιτείται κανένα
υποκειμ. στοιχ. δικαιολογείται αφού οι λόγοι
άρνησης του αδικού επέρχονται αντικειμενικά.
Αρα αίρεται εδώ το άδικο.

→ Νέο υποστηρίζεται πια. → γραμμ. ερμ. 25Πκ

2η άποψη: και υποκειμενικό στοιχείο. Δεν
υπάρχει μόνο άδικο του αποτελέσματος
μονομερώς αλλά και άδικο της πράξης.
Εδώ το άδικο δηλ. έγκειται και στο ότι ο
Α υποβοηθεί για να σκοτώσει (παρόλο που
έρχεται ε' αντίθετου με την έννομη τάξη).

Οπότε για άρνη του αδικού πρέπει να αρθεί
και το άδικο της συνυπεριστοχής 'αφού
απ' αυτού αποτελεί γεγονός. → οπότε να συντρέχει
και το υποκειμ. στοιχείο δικαιολογείται

→ γνωστό ότι υφίσταται επίθετο (η)
ότι υπάρχει κατάσταση αμάχη.

(κατάσταση αωήμης) π.χ. ο Α ^{οφείλουμε} κρύβεται σε σήπτι κρυψά για να κοιμηθεί αγουώντας ότι υπάρχουν δεδομένα και αν έρυνε έχω θα πέθαινε αντί το κρύο.

Βουλητικό στοιχείο

α) όχι υποκ. στοιχ. δικαιολογία → 22

ΥΠΟΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

β) ναι υποκ. στοιχ. δικαιολογία → 61 299

299 + 4381

γιατί το παραφρ. → Απαρθεορία
αποτέλ. δεν έχω απάντηση
σε αυτήν με των
έννοια τάξη ~~και~~

αυτο ο Β έχει τον

απεικεί με όποιο → συμβαίνει με των

απάντηση αυτο είναι είδικη η

συμπεριφορά και όχι το αποτέλεσμα.

ⓧ νόμιμοι εξ αντικειμένου απαντήσεις
(ο Α δεν ήταν δυνατό να επικλέσει)
είδικα αποτελέσματα

→ ποσό πιο ισορροπημένο αντί το να θεωρούμε
το αποτέλεσμα και μόνο.

Πρακτ. 9

→ ο Α υποβλήται το Β υπολαμβάνοντας πάντα
υπέρνα ότι ο Β έχει βγάλει όποιο και στοιμάζε
και να υποβληθεί εναντίον του. Στην πραγματικ.

ο Β έχει βγάλει ένα ποσό να κανονίσει

→ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΗ ΑΜΥΝΑ

↳ αντικειμενικά δεν υπάρχει ~~αδίκη~~ άδικο
έρως του αδικού → ηδύνει περί τις
πραγματ. προϋποθ. έρως του αδικού.

13/5/2019

-60-

(Προπαικτικό 9)

	ΑΥ	ΛΑΑ	ΙΠΚ.	ΚΑΤ ΥΠΑΤ. ΔΟΛΟΣ	ΑΔΤ ΕΥΩΣΤ	ΒΑΡΗΤΗ
Π	299	(292)	34	30 @ 302	3182	

Ο δότης περίλαβε. Εδώ γράφει ότι σκοτώνει
 (κ) ότι σκοτώνει
 αλλόθεν.

Εδώ το δότο ανθρωποκτονία τον (έχει) αλλά
 έχει πρόσκει ως προς τη συνδρομή των προϋποδ.
 άρθρου του αδικού.

Περιορισμένη θεωρία της ενοχής

1η άποψη: θα είναι πραγματική πρόσκει του
30 ΠΚ → (πρόσκει για τα στοιχεία της αντικερ.
 υποστάσεως). Εδώ τα γράφει αλλά
 δεν παύει να αμυθεί πραγματικά
 περιστατικά αλλά εξαρτ. αν' το αν
 σιμορά το λόγο όρισε του αδικού.

Άρα δε θα τιμωρήσουμε τον Α για το
 εκ δότου αλλά για απείθεια (αν αυτή προβέ
 στο γράφει. αδικού). → ανθρωποκ. από απείθεια

Αντικερ. θεωρία της ενοχής

2η άποψη: δότος υπάρχει άρα δωκεν
 το 30 ΠΚ. Ο Α πλάγεται για το αδικό ως
 πράγμα του (αν είναι αδικό @ όχι) → επομέν-
 ως νομική πρόσκει του 3182 → οπότε ο

Α να αποδοχθεί πράγ αν η πρόσκει ήταν
 συγγνωστή (και μπορούσε να το γράφει κατα-
 βολήσοντας στοιχειώδη επημέλεια).

Αξιολόγηση. Ο δράστης αγνοεί ότι η ευρημα-
του τιμωρείται απ' την έννομη τάξη.

Αποδείξεις

→ (α) υποθέτουμε ότι η πράξη είναι ευρημα-
δεν καταλογίζεται η πράξη ελλείψει
του φυσικού στοιχείου.

→ (β) άρα αποδεικνύει ότι μπορούσε
να το προβάλει → δεν εφαρμόζεται το
212 και άρα εδύνη του 299 εκ
προθέσεως.

οδηγεί σε
αυτοφύλου
ποινική
βελτιώνει

→ αντίστροφη. τι νομιζόταν πράξη σου
θέρει δόλια όποιος σου αποκατά-
την οπρέδωσα.

Η 2η άποψη δεν επικράτησε διότι παραγω-
ρίδα τη σχέση υπαγωγής τι νομιζόταν
άφου στο πλαίσιο της νομικής τάξης

Κρίση
τάξης Η αξιολόγηση του δράστη διαφέρει απ'
αυτή της έννομης τάξης.

Ενώ τι νομιζόταν άφου δε διαφέρει η
αξιολόγηση του δράστη και της έννομης
τάξης.

Παρατήρηση
Ο Α βλέπει κορυφή στην κορυφή δόμου και
θεωρεί ότι έπιασε φωτιά το σπίτι του που
βρίσκεται εκεί. Γνωρίζει ότι εκεί δεν έχει
δίοτιχο για να βγάλει τι γωιά οήρα τι
κόρτα του σπιτιού του Β, κλέβει δίοτιχο
αλλά ατάνοντας στο σπίτι του διαπιστώνει
ότι ο βίτονος έκανε κλαδιά (θα μπορούσε
να το έχε τηλεφωνήσει να φέρει).

13/5/2019

-62-

(πρακτικό 10)

→ Έχουμε εδώ νομιζόμενη κατάσταση ανάμεσα
του 25ΤΚ.↳ η βλάβη που ανεδοούνται ήταν συμα-
ντική αμώτερη απ' αυτή που προέβλεπε.

(περιορισμ. θεωρία) Πλάνη περί συνδρομής των προϋποθ. του 25.

1η άποψη → Πραγματική πλάνη του 30ονδ
θα απορριπτεί ο δόλος. Η
απόφα δε πρεσβύται από απόφα
όρα ο Α θα πέσει στην κρυψή

(Αυστηρή θεωρία)

2η άποψη → Νομική πλάνη 3102 ευδοκ
υπάρχει δόλος, που είχε τον
καταλογισμό που σε είναι
συμμετρική. Εδώ μπορούσε να
πάρει τη μέση ορα πλήρη
ποινική ευθύνη εκ δόλου.Πλάνη περί τα όρια (3082)αρκού ~~αδίκου~~ αδικούαρκού ~~αδίκου~~ αδικού
↳ συνάψου

Πρακτ. (11)

Ο Β τεταμένη, καταλαμβάνει. από τούτες
και παρακατά τον Α να του πάρει το χέρι.
Ο Α το κάνει υποκρινόμενος ότι επιτρέπεται.
Όπως είναι βλάβη αρκού 3103

ΑΥ	ΛΑΑ	ΚΑΤ	ΑΔΗ
Π 3103	3082	ΥΠΟΥΤ (8000) 27	συμμ. / συνδμ.
		ΙΤΚ 34	

Δεν είναι δόλος νομιζόμενη απροσδόκ. αλλα
ο Α μπαίνει για τα όρια αρκού αρκού αδικού

Κατά πόσο δηλ. η συναινέση είναι του καταλογικού και στη βαριά υπ. βλάβη όπως στην αγωγή → σύμφωνα με τις εξισορικήσεις της συνδρομής.

↳ ΝΟΜΙΚΗ ΠΛΑΝΗ με προς το τι περιλαμβάνει η συναινέση.

→ θεωρεί ότι η συναινέση έχει μεγαλύτερο είδος.

θα ερμηνεύει από το αν είναι γνωστό ή όχι.

* (Αν) ο δράστης π.χ. ότι άσχετα με την έννομη τήρη ή ελάττ. βλάβης και η συναινέση του Β είναι πάντα από αυτή

→ σε περίπτωση / συνεδύσεως δράστη → μπορεί να έχουν κάποια έκπτωση του καταλογικού στο βουλητικό στοιχείο

π.χ. το γήθημα των Τεχνολόγων με την άρνηση της μετάφρασης του παιδιού τους.

Ο Α σε νομόγιο επιβιβάζ. με το Β σε σωγίβιο δέμφο. Ο Α υπολαμβάνει πενταμυριένα ότι η δέμφος χωράει είτε 2 ενήλικες είτε έναν

// ενήλικα και 2 παιδιά. Πετάει το Β στα διατάκια για να βάλει τα 2 του παιδιά. Στην πραγματικότητα η δέμφος τους χωρούσε όλους. Θα το βυρσίξε αν διαβαζέ το ταμπλόκι στις οδηγίες της δέμφος.

	ΑΥ	ΛΑΑ	ΚΑΤ	ΑΔΠ
π	299	-	34	32

Νομιζόμενα κατάσταση αιώνας

Εκδοθέν δε συντρέχει το 32 υπάρχει πλέον
προς τη συνδρομή των προϋποθ. του
αίθερος.

Ο Α άδω της ψυχ. του κατάστ. κατά
το 32 δε θα τιμωρούνταν γιατί δε θα
έχε κανότητα συνδρομώσεως προς των
έννομη τάξη την οποία άδως βυρρίζει.

Κου εδω) άδως υποκαταρκτικά δε μπορεί
να συνδρομωθεί άδως πελάτης ψυχικής
πίστεως → θα πρέπει να δάβουμε σπάνιν
την πλέον αλλαί μοι να γίνει αυτό πρην
η πλέον να μην μπορούσε να απορριχθεί
(Αν) μπορούσε (π.χ. δεν υπήρχε ταμπελάκι) τότε
με στοιχεώδη επιρρέσει θα μπορούσε
να συνδρομωθεί

→ οπότε θα πρέπει να τιμωρώ
με πελάτη ποιότη αλλοί
οχι να γίνει απειρώρητος.
γιατί δε αποκρίνεται τέλει
το άδως δυνάδω πρην.

για εκδοθέν
αυτονομοσία

17/5/2019

ΠΑΡΑΓΓΑΦΗ

-65-

(111) Χρόνος παραγραφής εγκλημάτων

ΜΥ-116 - Χρόνος παραγραφής ποινών

[Λόγοι άρθρου 4810Π → συντρέχουν κατά την τέλεση
Λόγοι εξαίψεως άρθρου 4810Π → μεταγενέστεροι του
εγκλήματος

→ παραγραφή → αν περάσει ο γερ. χρόνος
→ έρηπιακή νέτανοιο

* παραγραφή των ποινών → μετά από ορισμένο
χρονικό διάστημα η
ποινή δεν επιτρέπεται να
υπάρχει εκτέλεση.

Δικαιολόγηση

→ ουσιαστική → μειώνεται η ανάγκη για επιβολή
ποινών

νόμος τέτοιος → από άλλους → 111
έχει το να επιβληθεί ειδική απόδοση - που τότε
αρκεί η ποινή από τον ίδιο νέον εγκληματία
ώστε να παραδειγματιστεί και σωρευμένος του.

Δεν έχω νόημα γιατί μετά από τόσα
χρόνια θα μεταβληθεί και η
προσωπικότητα του δράστη.

→ δικονομική → αποδοκτική δυσκολία (χάνονται
έγγραφα / καταστρέφονται
αποδείξεις / εξαφανίζεται η αποδεικτική
δύναμη των μαρτύρων).

Θεωρία συστημικής δικαιοσύνης (111)

Γενικά → δεν καταλαμβάνει αναδρομικά τα αδικήματα (αρχή nullum crimen) αν όποτε ήταν δικονομική δικαιοσύνη

→ δεν ισχύει η απαγόρευση του nullum crimen από τα δικ. εφευρ. το νόμο που ισχύει την ώρα της σύστασης

596 κπλ

→ στη Γερμανία
ελαφρώς στα εφευρ. (βασισμένοι) των συνταγματ. δικαστ. ότι (δεν) παραβιάζονται γιατί → δεν νοείται

Επίσης δεν επιτρέπεται αναδρομικά εφαρμογή νεότερου δυσμενούς νόμου.

- (111) → κάτοξη κόβισ → 20 εώς
Αστική καταβολή → 15 εώς
Πλημμελήματα → 5 εώς
187αβ1 τροποκρατία → 30 εώς (θα οριζόταν, με το νέο κώδικα θα επανέλαβε στα 20)

Έναρξη Παραγραφής (112)

Εγκλημ. όφελος → ο χρόνος έδωκε της πράξης (17) → θεωρ. ο χρόνος κατά τον οποίο ο υπαίτιος επιδιώκει να επανέλθει στην κατάσταση να επανέλθει.

π.χ. κάποιος που βάζει έναν αεραγωγό μηχανικό. Κένεση στον βάζει το μηχανισμό όχι στον αεραγωγό (όταν συν. επάνω το ανοιχτό).

- 67 -

Ισθμικός Τένεκευ → οι 4 πέρες

Ο χρόνος θανάτου $\rightarrow$ δεν ενδιαφέρει.

→ 2 Tonos

→ καλ ο τόνος που ενήλθε το ανώτερο πα.

* Medic's notified

119 7X

Οχι τω ΕΠΟΡΕΥΗ (ΑΚ)

napayp. 00.00 1648 ns Mai'ov
2024

③ Χρόνος ενδέχεται αποτέλεσματος
113. ο Α ως μηχανικός έγινε επίτιμους
οικονομία στα υλικά. Μετά 30 χρόνια → εδάφος,
έθεσε το γη. Πόνησε ακόμη μηχανικοί;

286 113 → από τον πρόσδο του
αποτέλεσ. και πάνω
οι πρώτοι 25 έτη από τον
τέλεσ.

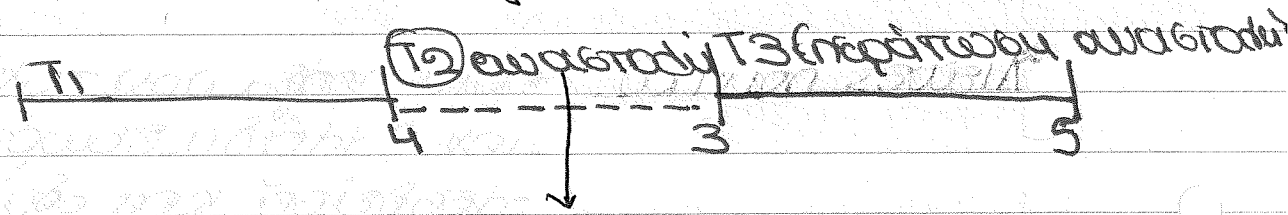
να πω αν οι μηχανικοί
από το έδαφος
έχουν.

113 Ανατολή Παραφρασίς



④ Διακοπή παραφρασίς

→ ποιος υπάκουσε δώδεκα μυθολογία
ο χρόνος και αρχίζει να παύει
εξ αρχής.



στο T2 → σταματά να τρέχει
η παραφρ. και ποιος παύει
ο χρόνος ανατολής, η παραφρ
συνεχίζεται από εκεί που σταμάτησε

στον Πόνησε
κώδικα
(και έχουν διακοπή
από τον Αλ).

Η παραφρασίς ανεξάρτητη από τη φύση του
παρόντος ⑤ των εισαγωγικών αρχών για τον
τέλεσ.

17/5/2019

-69-

π.χ. ο Α εξαγορά το Β πουλώντας του μια χειρισμένο αυτοκίνητο για κανονικό.

πληρωμένο απόκτη → Σ έως παραγγ.

Θα συρρηκωθεί η παραγγ. είτε ο Β αντιληφθεί την απόκτη είτε όχι.

στα κατ' έγκληση ^{για να είναι ως έγκληση} δικαιώματα → 3 είναι η προθεσμία απ' όπου δίνεται γνώση ο πατών και είναι τουλάχιστον δράση

αν παρόλα εξαλείφεται το αξιόπιστο σκεπτικό αν η πράξη δεν έχει παραγραφή.

387

Ο Α των 1/5/2019, τείνει, ανώτα ετεροδύσ αξίωση βάρος του Β. πουλώντας του φρεντικό δακτυλίδι σαν επιχρυσό για 100€ παραγραφά 1/5/2024 (111 πκ). Ο Β αντιλαμβάνεται την ίδια πράξη.

Γνώση	1.5.2019	→	1.8.2019	{ παραγραφά έγκληση
	1.5.2020	→	1.8.2020	
	1.5.2025	→	X (παραγράφει)	

387 Τελειώνει η παραγγ. → το δικ. είναι υποχρεω να παύσει την ποινική δίωξη, χωρίς να απαιτείται να προβλεπεί σχετικός ισχυρισμός.

-70-

113 §1 Αναστολή προδικρίας παραρ.

↳ για όσο χρόνο δε μπορεί ν' αρχίσει η ποιν. δίωξη

π.χ. ενόσω κα είναι βουλευτής
(θέλει άδεια από το βουλευτικό
σωμα).

π.χ. (Τ₁) ο Α βουλευτής (Τ₂) ^{έναντι} παραγραφής
αναστολή παραρ.

366 §2 → επί εξουβρίσεως

Αναστολή όσο διαρκεί η τωρί διαδικασία.

↳ όχι πάνω από

5 χρ. → και ουβρίματα

3 χρ. → πλημμελήματα (158)

2 χρ. → πταύματα

έναντι με τών επιδόσει της
επίθεσης (6) του εκτελεστικού
οργανισμού.

≠ (ω) παρασημητικό

βούλευμα → φετοί ηρέσει και (επίθεσης)
προς εργάνισμ στο
ακροατήριο

π.χ. ο Α τείνει βούλ. ΤΚ → τροχάια παράβαση
το βούλευμα το εκδίδει το Δικαστ. Συμβούλιο

↓

"Το Σωβ. Πλημμελειοδ. Αθηνών...
απομάγει τον παρασημητικό..."

κρίσει → καθούρει... για να δικαστεί

σωμα. με τις ηρώσεις του βουδ. έρωτος
που του έχουν επιδοθεί.

-71-

11382

X.T.
χρόνος
7.45.65

1.5.2005

11/5/2000

ATSLC

11/5/2012

2013

Swiss
napa/bram

4 Èπω

ΕΠΙΔΟΧΕΛ

Edutopia
DEGRIIP

awaghi od'y (3

45

① ٤٧٥

647119.
παράγραφο

novu and 3 xrovia
u ovastratij.

(Αν) 1.4.2013 → πριν συνδυασ. η παραγραφή
(αν) δικαστεί κι απ' το Εφετείο.
↳ (δεν) έχει παραγραφή.

(Αν) το ετήσιο δέσπομα επιδοθεί 1/5/2011, μέχρι τότε δεν έχω σπένδυ φρονός που αναστέλλει την παραγωγή.

Αν δοθούν νέα στην Σούα δεν επιδοθεί
το κτηνίο → θα έχει παραγραφεί και
οφείλει το δικαστ. να παύσει την ποινική
διώξη.

Der Ausgangspunkt ist

ΕΓΧΩ επίδομα κούμπιου → 1.5.2009.

↳ δικαίωμα (και) η δικόγινος β'
βαθμού γίνεται κατά τα 8 δω
→ το δικό κράτος να παραγγείλει

ΕΓΩ ΠΙ το β' βαθμίο τον καταδικάζω και ο
καθηγητής κάνει αναφορά στον ΑΠ.

ამდგომი წმინდ. 1/10/2013.

Πρακτικό:

Εφαρμογές Πτωτικού
Δικαίου

24/5/19

→ Πωλητής Ο Α βάζει το κινητό του να φορτίσει στη Σαρίγδαν Αξιοποίηση του Α.

Αυτήν-Υπόθεση

αφαίρεση φέρον
κινήτου πράγματος

Υποκειμ. Υπόθεση
δολος

Σκεπός Πανόφτης
ιδιοποίησης (*)

βάζει για να αξιοποιήσει
την τεκμηριωμένη ενεργεια

ΑΚ: ενεργεια εφομοιώνεται με κινητό πράγμα
φερο = κατ' ουσίαν στην κυριότητα άλλου

→ εδώ ανήκει στο ΝΠΔΔ,
το ΕΚΠΑ

αφαίρεση από την κατοχή άλλου; → αν ναι → αφαίρεση

αν όχι → υπεξαίρεση

κατάθεση φέρε

κατοχής + διεκδίκηση
καταβολής

→ ο δολος την φυσική ενεργεια του καρίου
και κατ' επέκταση επί όσων των κινήτων
του καρίου

→ προϋποθέτει την αντίθεση
βούληση του κατόχου

≠ επί συγκατάθεσης αποκλείεται η αφαίρεση!

→ υπάρχει εδώ;

→ τα υπόλοιπα στοιχεία της ιδιοκτησίας συντρέχουν

(*) ιδιοποίηση < πρόσκτηση → επεδιώκω/ετοιμείο ενδεδειγμένης στην περίπτωση
αποστέρηση

Παραγραφή

322 ΚΠΔ

① → η γίνεται όταν έχουμε πρόσφορη κατά του ιδιτηρίου θεσπίσματος

1/5/2005 → πλημμέλημα τελείται

1/5/2010 → ολοκληρώνεται η πράξη της παραγραφής

1/5/2009 → επίθεση κλητηρίου θεσπίσματος ⇒ οδηγεί σε αναβολή της
παραγραφής → τα 5 χρόνια γίνονται 8

①

→ γίνεται πρόσφυγη κατά του κλητηρίου θεοπίσματος με 322 ΚΠΔ
στον αρμόδιο επαρχιακή εφετών

↳ ~~προβαλλόμενη~~ απορρίπτει την πρόσφυγη
κοινοποιώντας του διαταγή → είτε του
επιδώσει αυτή την διαταγή (πιο της
θείας ή μετά), η αναισθητή είναι ισχυρά!

↳ η παραδοχή της πρόσφυγης τι ακολουθεί
322 § 2 ΚΠΔ → η υπόθεση εδράζεται
στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών με
Πρόταση του Ε.Π. Πλημμελειοδικών →
αυτοκείμενο της διαδικασίας ενώπιον
του Συμβουλίου: αν θα παροριεφθεί ο
δράστης ή όχι → δεσμεύεται ο Ε.Π.Π.
i) από των Ε.Ε. Εφετών; οχι γιατί η πρόταση
του Ε.Π.Π. εδράζει την υπόθεση

ii) Σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο δεν
δεσμεύεται από την πρόταση του Ε.Π.Π.

↳ αν το Συμβούλιο αποφασίσει την
απαθρογή τότε δεν μας ενδιαφέρει η
παραγραφή ≠ αν βγάλει παραπεμπτικό
βούλευμα, τότε επιδίδεται κήρυξη στον
κατηγορούμενο να εμφανιστεί στο ακροατήριο
SOS

ΠΡΟΣΟΧΗ:
Βονίτα το
πέρα της
πρόδικας
και εναντί
της κώριας
διαδικασίας!

Επίδοση πριν της δέουσας → όλα κατά
≠ επίδοση μετά της δέουσας → παραγράφει η
γιατί η ανώρση του κλητηρίου ^{υπόθεση}
θεοπίσματος αντέτρεξε τα αποτελέσματα
της επίδοσης του θεοπίσματος και στη η
διαδικασία επιστρέφει πλυνσην πρόδικας
και η παραγραφή γίνεται δέου → για να
αναβιτάει ~~π~~ επ' νεω πρέπει να
ζευγνύει η αμρία διαδικασία

μετά την επίδοσιν του
βουλεύματος επιδίδεται
κήρυξη!

2) → ακύρωση του κλητηρίου θεσπίσματος → ποιος υπέρκειται την
ακρότητα και ποιος οι προϋποθέσεις;

321 κπδ 15' : ακριβής καθορισμός πράξης, αλλιώς αοριστία

321 § 4 : παινή σχετικής ακρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος
της κήτης

↓
174 κπδ

§ 2

επίδοση κλ. θεσπίσματος 1/5/2009

κήτηση στο ακροατήριο 1/7/2009

εμφανίζεται " 1/7/2009

→ 174 § 2 → προβάλλει τις αντιρρήσεις του επικαλούμενος
ότι το κλητ. θεσπίσμα είναι άκυρο γιατί δεν
καθάρει επακριβώς την πράξη (321 κπδ)
→ η ακρότητα προτείνεται στο ακροατήριο
κατά την έναρξη της συζήτησης (δεν προτείνεται
με την προσφυγή) με ένσταση!

↓
εδώ προβάλλει λόγους ουσίας & ως προς την
παραπομπή + ακυρώνει της προδικασίας
Εδώ η ακρότητα ~~του~~ του κλητ. θεσπίσματος αφορά
την άκυρη διαδικασία

↓
(26) προπαρασκευαστική + επί ακροατηρίου

↓
εδώ ανήκει το
κλητήριο θεσπίσμα

321 § 15'

καθορισμός της πράξης

6 § 3 α' (δικασμ. δικη) ΕΣΔΑ → ο κατηγορούμενος πρέπει να φέρει μαζί
ακριβώς κατηγορείται

→ εστω ότι το δικαστήριο ακυρώνει το κλ. θεσπίσμα →
αυτομάτα η υπόθεση επεστρέφει στην προδικασία
και η αναβολή της παραγραφής είναι σαν να
ήταν έλαβε χώρα ≠ αν το νέο κλ. θεσπίσμα επιδοθεί (3)

-76-

1/6/2010 η αίτηση έγινε ενώ η υπόθεση είχε πιο παραγραφή

Ο υπαγορευμένος πληττεύεται 1/10/2009 (επιβολή κτ. Θεοπίστους επιταγής πριν της βέρας) καλείται όμως σε δικασμό 1/6/2010 (μετά την βέρα) → δεν έχω πρόβλημα με την παραγραφή γιατί το κτ. Θεοπίστα επιδόθηκε πριν την παροδο της βέρας

Εάν απορριφεί την ενόσταση ακυρότητας ^(*) κτ. Θεοπίστους ποινικά όφθαλμο ≠ αν ακυρώσει ~~το~~ κτ. Θεοπίστα 1/6/2010 επειδή ευημερήσει ή η παραγραφή πτωχεύει οριστικά η ποινική δίωξη λόγω παραγραφής (π.ο.π.δ)

(*) η ακυρότητα του κτ. Θεοπί. → προτείνεται σε καθέ δικαστήριο
≠ η προδικασία " " → αφορά μόνο αδικήματα του Τριμελούς Εφε.

321 §1: στοιχεία κτ. Θεοπίστους

§2: στοιχεία κήδεως

→ δεν περιέχει περιγραφή αδικήματος ευημερήσει γιατί αυτή περιέχεται στο βασίλειο!

→ στο ακροατήριο πρέπει να προβληθεί ακυρότητα της κήδεως, ~~γιατί αλλιώς κατ'εξοχήν κτ. Θεοπίστα αφορά~~

174 §2 → μέχρι να αρχίσει η συζήτηση στο ακροατήριο!

Προβάλλεται η ενόσταση ακυρότητας του κτ. Θεοπίστους

→ αν απορριφθεί η ενόσταση και ο υπαγορευμένος θεωρηθεί εσφαλμένως απορριφθείμε ⇒ μπορεί μετά την καταδίκη του να προβληθεί η ακυρότητα αυτή στον Δοβατό; ΝΑ
εφόσον προβληθεί με εφεση → ρητός λόγος εφέσεως να ενυπόκειται απορριψη (4)

→ γιατί είναι δέσμευη ακυρότητα

(οι αποκατεστάτες διακρίνονται ως υπαγόμενοι)

→ αν το 1^ο βαθμίο δικ. δεχτεί την ακύρωση, αυτομάτως ακυρώνεται το κτ. θεσίωμα και πάλι πλώ στην διαδικασία για να εκδώσει ο Εισαγγελέας νέο κηνηρώ θεσίωμα → βέβαια τότε θα έχει συμπληρωθεί η παραγραφή (δενύ)

→ αν το 2^ο βαθμίο δικ. απορριπεί την ακύρωση και πάλι στον ΑΠ. αν ο ΑΠ. απορριπεί τον λόγο αναίρεσης (γιατί είναι ο λόγος η σχετική ακύρωση) ελέγχει τους άλλους λόγους ≠ αν δεχτεί τον λόγο πάλι πάλι πλώ στον Ε.Π. → συήτως όμως έχει συμπληρωθεί η παραγραφή (δενύ)

Ποιες οι περιπτώσεις παραπομπής στο ακροατήριο;

→ 308 Α: μακροχρόνια

ταχύτατη παραπομπή:

→ αποδεικτικώς αυξονότερα εγκλήματα (π.χ. δολοφονία)

→ αρειθείας στο ακροατήριο από τον Ε.Π. στον Ε.Ε.Φ.

→ 308 Α § 2 τελευταίο εδάφιο:

«συμφωνη γνώμη» + εκδίδει

κτ. θεσίωμα κατά του οποίου ΔΕΝ επιτρέπεται προσφυγή.

ο οποίος εκδίδει τελικώς

κηνηρώ θεσίωμα +

παραπέμπει στο Εφετείο

μακροχρόνιων ορίων

→ ΔΕΝ επιτρέπεται

προσφυγή (αυτή επιτρέπεται μόνο στο Τριμερές Ε.Φ.

για πλημμελήματα) όμως

επιτρέπεται η ενόσταση

ακυρώσεως του κτ. θεσιώματος (321 ΚΠΔ)

Ικανότητα προς καταπολέμηση - προϋποθέσεις

ΑΔΙΚΟ		ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ		ΑΔΙΤ	
Εβτω	Αντ. Υπ.	Λόγος αρθρ. αδικού	Τη. προς καταλ.	Υπ. απ	ΑΔΙΤ
Π.	293 ΠΚ	—	34 ΠΚ αποκλεισμένο στο μεικτό σύστημα		ψυχικό/βιολογ. δυνατότητα αυτοπροστασίας βιολογικής προσπορεύσεως

→ 122 ΠΚ: ανήλικοι → κάτω από 8 ετών παντελώς αδιάφορα για το ΠΔ.
→ 8-18 ετών = ανήλικοι

122 ΠΚ: Θεραπευτικά μέτρα (επηρεάζονται ανήλικοι, κλπ)

126 §1 ΠΚ: ανήλικοι ποινικώς υπεύθυνοι

→ αν 8-15 → 126 §2 → μόνο αναφορρικά μέτρα,
δεν επιβάλλεται ποινή, αλλά ασκείται δίωξη

→ αν 15-18 → 126 §3 → αναφορρικά μέτρα ή/και
ποινή { ποινικός συρροισμός
(54 ΠΚ, περιορισμός βελόνης
κατάστημα κρατήσεως κτλ)

→ 34 ΠΚ: ενήλικοι → διατάραξη πνευματικών λειτουργιών/συνείδησης
→ μεικτό μέθοδος (αυτή ακολουθεί ο ΠΚ)

3 μέθοδοι:

1) βιολογική → αν διαπιστωθεί βιολογικό δεδομένο (π.χ. γυμναστική νόσος)
αυτομάτα είναι ακατάλληλος

2) ψυχολογική → δεν ενδιαφέρει το βιολογικό δεδομένο, αλλά αρκούν τα
ψυχικά συμπτώματα (π.χ. είτε αρθρ. είτε βιολογ. νόσος)
→ ενδιαφέρει αν μπορεί να συρροφωθεί προς την
αντίληψη του αδικού -- καταλαβαίνει τι κάνει, και αν
ναι, μπορεί να συρροφωθεί σ' αυτό

3) μεικτή μέθοδος → συνδυασμός → αντικανόν προς καταπολέμησης αν έχει

34 ΠΚ { ναι (1) κοινή διατάραξη πνευμ. λειτουργιών ή συνείδησης
(2) ανικανότητα αντίληψης του αδικού ή ανικανότητα
ενέργειας σύμφωνα με την αντίληψη του (6)
δηλ. επειδή πάσχει λόγω (1)
δεν καταλαβαίνει ούτε συρροφώνεται (2)

-80-

(ii)
→ ολιγοφρένεια → πνευματικό επίπεδο μικρού παιδιού
λοίωσις → πνευματικό "6-12 ετών
μικρονοσία → " "12-18 ετών

σε ψυχώσεις + ολιγοφρένεια → σχεδόν δεδομένη η αντικανονική διακριτική
αδυναμία

≠
Εξαρθείς γενεσιολογικής οργάνωσης → δεν είναι δεδομένη η ανώτερη αντικανονική,
εξεναντίας όπως η δυνατότητα ή μη συρρίκνωσης

Εφαρμογές Πανίκου

27/5/2019

αρ 34 ΠΚ → η ικανότητα προς καταλογισμό διατηρείται όπως τα
«άλλως δύνασθαι πράττειν» (η επίτευξη του όπ.)
αδυναμία διακριτικής αδυναμία → συρρίκνωση τιμών
→ συρρίκνωσης

Η διατάραξη της συνειδήσεως { δεν είναι μόνιμη } → δυσχέρεια στη
είναι δόξα της συνειδήσεως
λόγω υπερδιεξέρεσης ενός συναισθήματος (δυσμού, ζηλοτυπίας, κλπ)
αποδεικτικές δυσκολίες +
κίνδυνος χαλάρωσης της δικαιοσύνης
μαζί θα πρέπει να μην του
καταλογίσει το ίδιο επειδή
«δολοφονία»;
σύνδεση με την έννοια της

αφύδατες { βραχίος οφθαλμικός { στα αρ 34, 36, π.χ. δυσμός, ζηλοτυπία
αδελφικές { δικαιο. αγανάκτηση φόβος, βραχίος γυμνός οφθαλμικός
αδελφικές { φόβος
ταραχή λόγω φόβου

ΟΙ αθέμενοι σύγγραφοι $\rightarrow$ σε μειωμένη ποινή ευθύνης
 $\rightarrow$ σε μικρότερες περιπτώσεις σε μη καταδίκη

ΠΚ 222 § 2 $\rightarrow$ βασικός ψυχικής αβηρίας (αυτισμός)
 $\rightarrow$ λόγω υπερεκτέλεσης συναισθημάτων ή τρόπου
 $\rightarrow$ το άτομο είναι πρόηρες
 $\rightarrow$ ενώ
 $\rightarrow$ δεν καταδίνεται έχει και τον όριο, όπως ~~δεν~~ μπορεί να αυτοκτονήσει το άτομο δεν μπορεί να συφορφωθεί προς την αυτοκτονία του $\Rightarrow$ μειωμένη ποινή λόγω υπαρκμένου κα

ΠΚ 308 § 3 $\rightarrow$ δικαιολογημένη άγανάκτηση (αυτισμός)
π.χ. ο Α μαρτυρά της κακοποίησης του Γ από τον Β, έχει νιώσει μια δική άγανάκτηση και χτυπάει τον Β)
 $\rightarrow$ άτομο πρόηρες
 $\rightarrow$ έχει όριο να τον χτυπήσει
 $\rightarrow$ συνήθως λόγω απάτης από

ΠΚ 361 § 3 $\rightarrow$ εφύβριση
(π.χ. στο ανωτέρω παράδειγμα, ο Α εφύβρει τον Β)
 $\rightarrow$ αναδρομική εφαρμογή 308 § 3

§ 24 § 2 $\rightarrow$ ελαφρυντικές περιπτώσεις $\rightarrow$ παιδικά ποινής (π.χ. κακοποίηση 5 ως 10 ετών) $\rightarrow$ μειωμένα παιδικά ποινής προβλέπονται στο 83 ΠΚ (π.χ. τα 160 ετών μειώνονται σε καθεμιά 10 ετών)
 $\Rightarrow$ μειωμένη ποινή επιτρέχει όχι μόνο όταν προβλέπεται τετακτο στο γενικό μέρος αλλά ΚΑΙ όταν επιτρέχουν τα ειδικότερα του 84 ΠΚ
 $\rightarrow$ ενώ ο κατηγορούμενος τετέρε την πράξη που τον καταδικάζεται, μετά την κήρυξη της εσχής του και πριν την (2)

επιβολή ποινής προβάλλει ελαφρυντικά ως προς την πράξη
 την μεταγενέστερη ή
 προγενέστερη

π.χ) κακομεταχειρισμένη αμνηστία $\rightarrow$ 5 ως 10 ετη $\rightarrow$ φυλάκιση $\neq$
 με ελαφρυντικά είναι 3 ως 6 ετη και μπορεί να ζητήσει τη
 φυλάκιση

ΠΚ 24 & 25

(δ) ετήσια μετανοή

(ε) συστηματική κατάρτιση με την τέχνη $\rightarrow$ μεταβολή της
 προσωπικότητάς του $\rightarrow$ εννοείται η μακρά διάρκεια

αυτοαυτοκρισία $\rightarrow$ περιπτώσεις βλαπτικών αυτοκρισιών

1) βλάβη ψυχικής οργάνωσης

2) βλαπτική αντιμετώπιση

3) 24 & 25

~~24 & 25~~

$\rightarrow$ περιπτώσεις βλαπτικών αυτοκρισιών

ΠΚ 22 & 23: αναγκαστικό μέτρο = αυτό που απαιτείται για να
 αποφευχθεί η επιβολή $\rightarrow$ όχι αναγκαστικό, απολύτως
 $\neq$ 23: υπερβολή αμνηστίας

(π.χ) με πρόθεση ο Α αρνείται τον ιδεότυπο Β παράδειγμα
 $\hookrightarrow$ 23 & 24 αυτ. υπερβολή

$\hookrightarrow$ ποιοι αρνούνται; όχι, όπως το αίμα είναι
 μειωμένο

$\neq$ από αμετέωρα ο Α προφέρει την μεγαλύτερη βλάβη
 $\hookrightarrow$ τιμωρείται για το οικείο εγκλημα εφ' αμετέωρα
 ΕΦΘΕΣΟΝ το εγκλημα αυτό τιμωρείται έτσι

Δ αβδελική αυτοκρισία: τρεμοντας ο Α εκοιμείται αντί για τα πόδια του
 Β την καρδιά του $\rightarrow$ αρέσει του αίματος επηρεάζεται πριν αν
 είχαμε αβδελική προδοσία, ομοίως σε επίθεση παταγισμού

ο δυνάστης αναβάλλεται από το να ερευνηθεί αν μπορούσε ο Α να συγχωρηθεί και δεν του καταλογίζεται το αδίκημα!
 ↳ λόγω της ατιμωρίας

25f3 : κατάσταση ανάγκης
 + 32

ΠΚ 34 : για να δεχθεί ο δυνάστης λόγω ατιμωρίας την άρση του καταλογισμού πρέπει η διατάραξη της ευρείας να είναι παραπομπή εντομή, πράγμα που πάντα συμβαίνει → ισχύουν όμως οι υποσημειώσεις του νόμου για την διατάραξη ευρείας δηλ. 1) βράβιος ψυχικής οργής 2) δικαιολόγηση επιβίωσης 3) 84f28'

ΠΚ 36 : υπάρχει το βιολογικό στοιχείο → μειωμένη ικανότητα για καταλογισμό → απαιτείται από αυτόν μεγαλύτερη προσπάθεια από το σύνθετο < να ανυψωθεί το άδικο > 83 ΠΚ
 < να συγχωρηθεί > μειωμένη ποινή

Σχέση βράβιου ψυχικής οργής με διατάραξη ευρείας + το 36 ΠΚ
 ↳ είναι ένα στάδιο πριν από το 36 ΠΚ, δηλ. λόγω του βράβιου δεν ~~είχε~~ είχε ~~είχε~~ είχε ελαττωμένη ικανότητα προς καταλογισμό, αλλά λόγω ατιμωρίας δεν είχε το «άλλως δύναται πράττειν»

34 > 36f1 > 299f2
 αμνηστία 10-20 ετη 5-20 ετη

ηπιότερη περίπτωση διατάραξης σε σχέση με την ελαττωμένη ικανότητα του 36 ΠΚ, όμως πολλές φορές τιμωρείται ηπιότερα από το 36

{ βράβιος ψυχικής οργής < άληξη απόφασης > + } να υπάρχει παλαιά όιο
 αμνηστία και απαράσκεπον (Ανδρομάχη) χρονικά σημεία!
 αλλιώς δεν έχουμε 299f2 (4)

-89-

αυθιγίδιον + κρητική βεντέα στον βράχο στο 6 φενγες που μόν
+ βρισκόμενες τα παιδι τραω και δού βρισκόμενες το δικό σου
απαράσηκον + οργανωμένο σχέδιο

γιατί χωρίς αυτά ελλείπει η εφαρμογή του βεναισθητικού/αυθιγίδια

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΙΝ. ΔΙΚΑΙΟΥ – ΠΟΙΝ. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ (Κλιμάκιο Α-Κ)

Διδάσκοντες: Αναπλ. Καθηγητής
Επικ. Καθηγητές

Η. Αναγνωστόπουλος
Α. Λιούρδη
Αλ. Δημάκης
Αθ. Διονυσοπούλου

ΕΠΩΝΥΜΟ:
ΟΝΟΜΑ:
ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ:
Α.Μ.:

Δευτέρα, 11 Ιουνίου 2018

Ο Α είναι έμπορος μηχανημάτων για μεγάλα τεχνικά έργα. Ο Β, τεχνικός διευθυντής της τεχνικής εταιρείας Ε και στενός συγγενής του Α, επιθυμεί να προωθήσει τις πωλήσεις της επιχείρησής του Α και γι' αυτό αποφασίζει να πείσει τους αρμοδίους της Ε να αγοράσει η εταιρεία ένα από τα μηχανήματα του Α. Όμως, τα μηχανήματα αυτά είναι παντελώς ακατάλληλα για το είδος των έργων τα οποία εκτελεί η Ε, πράγμα το οποίο γνωρίζει ο Β. Ο Β προσφεύγει τότε στη βοήθεια του Γ και ζητά από αυτόν να καταρτίσει μια τεχνική μελέτη (ψευδή κατά περιεχόμενο), με την οποία θα βεβαιώνεται η καταλληλότητα των μηχανημάτων του Α για τις εργασίες της Ε. Ο Γ συντάσσει τη μελέτη αυτή σε χαρτί το οποίο φέρει τον λογότυπο της έγκυρης εταιρείας πιστοποιήσεων Π και υπογράφει αυτή με το όνομά του και δίπλα από αυτό προσθέτει την ιδιότητα του μηχανολόγου - επιστημονικού υπευθύνου της Π (ιδιότητα την οποία δεν διαθέτει). Στη συνέχεια ο Β παρουσιάζει τη μελέτη αυτή στον Δ, διευθύνοντα σύμβουλο της Ε και παραπλανά αυτόν για την καταλληλότητα των μηχανημάτων του Α και για την ανάγκη να προμηθευτεί αυτά η Ε. Κατόπιν αυτού, ο Δ εισηγείται προς τα μέλη του Δ.Σ. της Ε να αγοράσουν ένα μηχανήμα το οποίο πωλεί ο Α στην αγοραία αξία αυτού (130.000 €), αναφέροντας προς αυτά (με καλή πίστη) ότι πρόκειται για μηχανήμα απολύτως απαραίτητο για τις εργασίες της Ε. Τα μέλη του Δ.Σ., ακολουθώντας την εισήγηση αυτή, εγκρίνουν την αγορά του μηχανήματος. Όταν εκ των υστέρων αποκαλύπτεται ότι το μηχανήμα ήταν ακατάλληλο για να εκτελέσει τις εργασίες, ο Δ αναγγέλλει στον Β ότι η εταιρεία θα κινηθεί δικαστικώς εναντίον του και θα διεκδικήσει αποζημίωση. Ο Β του απαντά ότι αν η εταιρεία το πράξει αυτό, τότε ο ίδιος θα την καταγγείλει για (υπαρκτές) φορολογικές παραβάσεις και έτσι η Ε θα υποχρεωθεί να πληρώσει υψηλά πρόστιμα. Παρά ταύτα, ο Δ δεν κάμπτεται και η Ε καταγγέλλει τους Β και Γ στις αρχές, οι οποίοι παραπέμπονται στο ακροατήριο. καταδικάζονται σε πρώτο βαθμό και ασκούν έφεση. Στο δευτεροβάθμιο Δικαστήριο ο Β ισχυρίζεται ότι το μηχανήμα του Α ήταν πλήρως κατάλληλο για τις εργασίες της Ε. Το Δικαστήριο όμως καταδικάζει τους Β και Γ, επικαλούμενο στην απόφασή του σχετική έκθεση πραγματογνωμοσύνης διεξαχθείσης κατά το στάδιο της ανακρίσεως, από την οποία προκύπτει η ακαταλληλότητα. Την απόφαση αυτή προσβάλλει ενώπιον του Αρείου Πάγου με αναίρεση μόνο ο Β επικαλούμενος τους ακόλουθους λόγους: α) ότι δεν του είχε γνωστοποιηθεί ο ορισμός και το όνομα του πραγματογνώμονα στο στάδιο της ανακρίσεως και β) ότι η έκθεση πραγματογνωμοσύνης δεν ανεγνώσθη στο ακροατήριο.

Ερωτάται: 1. Ποινική ευθύνη των Β και Γ. 2. Τι θα αποφασίσει ο Άρειος Πάγος;

Πρακτικό:

Απάντηση: Σ) Ουδιαβητικό μέρος:

- πρέπει να ξεκινήσουμε από την συμπεριφορά του Γ
- οχι 217 αλλά 216 ΠΚ → πλαιογραφία = δεν συμπίπτει το προσωπο του αληθούς εκδότη με αυτό του φερόμενου ως τέτοια
- εσω; διαβάση αληθούς - φερόμενου εκδότη
- ο Γ συντάσσει και επίσης ο ίδιος υπογράφει → όπως ως εκδότης φέρεται η Π → αυτό προπαθεί την ενσωμάτωση ότι η Π εκδίδει

νομικό προσωπο

- άρα ο Γ τείλει πλαιογραφία → 216 §1 + παραρτηματική κατά την 216 §3 μαζί το όφελος υπερβαίνει τα 120.000€ ⇒ ο Γ κάνει τείλει παραρτηματική πλαιογραφία + ο Β τείλει ηθική αυτουργία βέλη ως αυτή πλαιογραφία
- αυτοπαινετική υπογραφή → να προπαθείς σε κάποιον την ηθική αυτουργία βέλη να το κάνει ενώ ο άλλος δε ηθελε

- ο Β σε σχέση με την Ε: Ζήτημα απάτης - 386 ΠΚ
- Ε → προβαίνει σε ζημιώσιμα ενέργεια ελακτίας του Δ που όμως δεν ενεργεί με δόλο αλλά καθόρτια, μετά από παρακίνηση του Α
- Απάτη { πράξη εξαπάτησης → πλάνη → πράξη → ζημία
- μηνείμ. { Δ → μέση → απόφαση → 130.000€
- προβλεπ. { Δ.Σ. Δ.Σ.
- πομπήμ. { εν γνώσει δόλος
- προβλεπ. {
- επιστολές περιλαμβανόμενες

-86-

Ο Δ τέλεσε την πράξη
Ο Β τι είναι;

χωρίς δόλο → απαιτείται γνώση
χωρίς σκοπό (τον απαιτείται: παρανομία περιστασιακού σφέλους)

ΠΡΟΣΟΧΗ: ο ποτέ γένους
δεν είναι απαιτών → άσπλη
τέλει μόνο οποίος ζημιώνει

άρα δεν μπορούμε να
πούμε ότι ο Β είναι
ηθικός αυτουργός

↓
οπότε είναι έμμεσος αυτουργός

άσπλη = γένους παράσταση γεγονότων ως αληθών
άρα: ο Δ τέλει άσπλη στην οποία ο Β είναι έμμεσος αυτουργός

↑
επιχειρηματική = άλλος ο προβαίνων στην πράξη/
παραδείγμα/ άσπλη - άλλος ε/ζημιώνει
↓
γιατί δεν επέρχεται ζημία
στα μέλη του ΔΣ άλλα
στην εταιρία Ε

Η εταιρία Ε χάνει 130.000€ αλλά έχει το πενταμήνιο ίσος αξίας
ίσουσα μεταξύ παροχής-αυτοπαροχής
= προωπική πείρα της ζημίας στην
άσπλη → η παροχή είναι άχρηστη!

→ Ο Γ παρέδωσε στον Β συνδρομή στην τέλεση της άσπλης
↓
προς της τέλεσής της άσπλης (= κυρίας πράξης)
↓
ο Γ είναι απλός συνέργος!

→ Ο Β τέλει ηθική αυτουργία με πλυσίγραφία με επιδόση
με πρήξη του πλάσται έγγραφου → 216 § 1 εδ 6 / επιβαρυντική
περίπτωση! (6)
= στο ίδιο πλαίσιο πούνης ο έγκαιρος κινείται προς τα πάνω ←

χρήση του B = γιατί καθίστα το πλάτος προβλ 6 αυτών που προηείται να παραληφθεί (D + D2)

αρά ο B: (1) η θική αυστηρία σε νοτάριση πλάτους μετά χρήσεως σε βαθμό πανουργήματος + 216 § 1 & 6

Η χρήση αφορά αυτόν που δεν συνεπράζε στην νοτάριση του πλάτους οπότε εδώ έχουμε 216 § 2

(2) πανουργματική απάντη

→ λόγω ετερονομίας των εννόμων αγαθών κατ' ιδίαν σύρρη

οπώς η θεωρία λέει ότι η πανουργ. πλάτοςγραφία διακρίνεται ως προς της περιουσίας (αν κι είναι εμμέλη κατὰ τα νομνήματα) + η απάντη εμμέλη κατὰ της περιουσίας → δεν γίνεται να γίνει διπλή αναξιοποίηση της ίδιας πράξης (ne bis in idem), αρά όχι αδήθης σύρρη → η ~~κατ~~ πανουργματική πλάτοςγραφία απορροφά την απάντη

↓		⇒ με αυτό απορροφά αυτή την απάντη κι όχι το αντίστροφο
έχει πρόσδετη αναξία	↓	
κατὰ τα νομνήματα	κατὰ της περιουσίας	

216 § 3 : πλάτοςγραφία με σκοπό το όφελος

→ ο B ενβιάζει = προσφέρει απέναντί στον Δ ώστε να τον εφαιαγιάσει [ΠΚ 385] να προβεί σε πράξη από την οποία θα επέλθει στον ίδιο παράνομο περιουσιακό όφελος

- φημιτική ενβίαση → ζημία στον Ε → (+ ενβίαση - 385 § 1 περ. 6' (*) να τον καταγγείλει για ναρκικές φορολογικές παραβάσεις → δεν είναι βανάτης με τον επιδιωκόμενο σκοπό η μορφή απειλής

(*) διακεκρίμενη ενβίαση

(7)

▽ Η ευθεία ευρέει δικονομικός με τη σχέση για είναι
εξασφαλιστική → ότι εκβιάζει για να εξασφαλίσει το φέτος
 που αποκρίνεται από την απασχόληση ⇒ φαινόμενη πραγματική
 ευρεία

II) Δικονομικός μερος:

192 ΚΠΔ → διαδικασίες διαμεταφοράς ζωής του ογκώσεως του
 πραγματοποιήθηκαν για να αυξηθούν τα δικαιώματα α
 εξαιρέσεις αλλά υπάρχει ανισότητα 171ξ1-

ΚΠΔ
 όπως οι ανισότητες της
 προσέλευσης εξαιρέσεις
 από τον προπονητή
 (μέχρι το αφέλειμο
 της παραγωγής)

→ 171ξ1δ' : μια αναγνώση εγγραφών (πραγματοποιή-
 ρωσαν) στο αντιστοιχεί + 35€ ΚΠΔ ⇒ βάσιμος ο
 λόγος του Β για αποδοτική ανισότητα

ΑΠ; [Θα αναφέρεται την απόφαση για τον αναμεταξύ Β
 [Θα επεξεργαστεί το αναμεταξύ αποτέλεσμα και στον Γ ⇒
 469 ΚΠΔ = επεξεργαστικό αποτέλεσμα

✓ αρχή της προαπορίστικότητας = τα έγγραφα να αναγνωρίζονται!
 364 και οι εφευρετές αναγνωρίζονται